

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH
BUDĚJOVICÍCH**
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

STUDIJNÍ PROGRAM: B7401 TĚLESNÁ VÝCHOVA A SPORT
STUDIJNÍ OBOR: TĚLESNÁ VÝCHOVA A SPORT

**HISTORIE HÁZENÉ, BASKETBALU A VOLEJBALU NA
TÁBORSKU**

(bakalářská práce)

Vedoucí bakalářské práce:
doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

Autor:
Hana Hojdarová

2008

Zadání bakalářské práce

Bibliografická identifikace

Název bakalářské práce: Historie házené, basketbalu a volejbalu na Tábořsku

Pracoviště: KTVS PF JU

Autor: Hana Hojdarová

Studijní obor: Tělesná výchova a sport

Vedoucí práce: doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

Rok obhajoby: 2008

Anotace

Úkolem mé bakalářské práce je zpracovat historii házené, basketbalu a volejbalu na Tábořsku od počátků až do současnosti, přesněji do roku 2008. Házená se zde prvně objevuje po roce 1920 a stává se rychle oblíbeným kolektivním sportem. Za nejvýznamnější klub tábořského regionu je považován Spartak MAS Sezimovo Ústí. Vznik basketbalu na Tábořsku zaznamenáváme krátce po II. světové válce a dodnes je považován za jednu z hlavních kolektivních her našeho regionu. Vrchol nastává až se vznikem basketbalového klubu BK Tábor, kdy se družstva začínají probojovávat do ligových soutěží. Volejbal je z těchto kolektivních sportů v tábořském regionu nejméně zastoupen. Za začátek lze považovat založení VTJ Tábor v roce 1958. Protože v tábořském regionu není dostatek kvalitního sportovního zázemí, nejsou tato sportovní odvětví na vrcholové úrovni.

Klíčová slova: házená, basketbal, volejbal, soutěže, funkcionáři

Annotation

The purpose of this Bachelor's Thesis is to cover the history of handball, basketball and volleyball in the Tábořsko Region from the beginning till now, in particular till 2008. Handball was first played here after 1920 and became a very popular team sport. Spartak MAS Sezimovo Ústí is believed to be the most important club in the Tábořsko Region. Basketball appeared in the Tábořsko Region shortly after World War II, and to date it has been regarded as one of the main team sport in our region. The most

successful period for basketball is connected with a basketball club called BK Tábor when the teams start winning through to the leagues. Out of these sports, volleyball is the least represented sport in the Tábořsko Region. The beginning of volleyball can be considered to be the establishment of VTJ Tábor in 1958. Since there is not enough good quality sports facilities in the Tábořsko Region, these sports are not on a very good level.

Keywords: handball, basketball, volleyball, competitions, functionaries

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Historie házené, basketbalu a volejbalu na Tábořsku vypracovala samostatně na základě vlastních zjištění a materiálů, které uvádím v seznamu použité literatury.

A dále prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě pedagogickou fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Českých Budějovicích dne 25. 4. 2008

.....

podpis diplomanta

Poděkování

Za odborné vedení práce a cenné rady bych chtěla poděkovat doc. PaedDr. Janu Štumbauerovi, CSc. Dále děkuji Miroslavu Šrámkovi, Zdeňku Lauberovi, Zdeňku Šupitarovi a Dagmar Bártové, kteří mi ochotně poskytli cenné informace a materiály.

Obsah

1 Úvod	8
2 Teoreticko metodologická část	9
2. 1 Cíle, úkoly a předmět práce	9
2. 2 Metody práce	9
2. 3 Rozbor pramenů.....	9
3 Stručný nástin vývoje házené, basketbalu a volejbalu ve světě a u nás.....	11
3. 1 Stručné vymezení Tábořského regionu.....	13
4 Historický vývoj házené na Tábořsku	15
4. 1 Historie házené v Soběslavi.....	17
4. 2 DSK Tábor.....	19
4. 3 TJ Spartak MAS Sezimovo Ústí.....	20
4. 4 TJ Jiskra Bechyně	24
4. 5 TJ Sokol Mladá Vožice.....	24
5 Historický vývoj basketbalu na Tábořsku.....	26
5. 1 Vzpomínky zakladatele Tábořského basketbalu – prof. Miroslava Šrámka.....	27
5. 2 Rozhovor s Miroslavem Šrámkem v regionálním tisku	31
5. 3 BK Tábor (vzpomínky zakladatelky Libuše Szutákové).....	34
6 Historický vývoj volejbalu na Tábořsku	36
6. 1 Vzpomínky Zdeňka Laubera, zakladatele VTJ Tábor – oddílu odbíjené.....	36
6. 2 Volejbal Tábor (vzpomínky trenérky Dagmar Bártové).....	37
6. 3 TJ Sokol Jistebnice	39
6. 4 TJ Sokol Mladá Vožice.....	39
6. 5 TJ Spartak MAS Sezimovo Ústí.....	40
6. 6 TJ Sokol Sudoměřice u Bechyně	40
7 Závěr	42
Referenční seznam použité literatury	44
Seznam zkratk.....	46
Seznam obrazových příloh.....	47

1 Úvod

Historie naší tělesné výchovy a sportu skýtá nepřehledné množství zatím neprobádaných témat, zejména na místní a regionální rozlišovací úrovni. Předkládaná práce je právě zaměřena na historii zvolených sportovních her na Tábořsku od počátků až do současnosti.

Hlavním důvodem pro výběr tématu mé bakalářské práce byl zájem o historii těchto sportů, jelikož jsem sama byla aktivní hráčkou basketbalu.

V našem regionu musíme sledovat v oblasti házené nejprve vývoj české házené (nyní národní házené) a poté házené mezinárodní. Národní házená se zde prvně objevuje po roce 1920 a stává se rychle oblíbeným kolektivním sportem.

Vznik basketbalu na Tábořsku zaznamenáváme krátce po II. světové válce a dodnes je považován za jednu z hlavních kolektivních her našeho regionu.

Vznik tábořského volejbalu nelze přesně stanovit, neboť nejsou žádné dochované prameny týkající se tohoto sportovního odvětví. Podle výpovědi pamětníka je možno datovat vznik volejbalu na rok 1958, kdy zahájila činnost Vojenská tělovýchovná jednota Tábor.

Vzhledem k náročnosti a nedostupnosti historických materiálů nelze vystihnout úplnou historii házené, basketbalu a volejbalu na Tábořsku. Snažila jsem se proto alespoň o rovnoměrné rozložení informací z jednotlivých oblastí Tábořska.

2 Teoreticko metodologická část

2. 1 Cíle, úkoly a předmět práce

Cílem práce je zpracovat historii házené, basketbalu a volejbalu na Táborsku od jejich počátků až do současnosti za využití všech dostupných archivních pramenů, literatury, periodik a výpovědí pamětníků.

Úkolem práce je s využitím literatury stručně nastínit historii házené, basketbalu a volejbalu u nás i ve světě. Pokusit se na základě studia pramenů a literatury zachytit jejich vývoj na Táborsku od samého počátku až do současnosti.

Předmět práce je z hlediska obsahového zaměřen na vznik házené, basketbalu a volejbalu jako sportovního odvětví na soutěžní úrovni. Mimo předmět práce stojí rekreační a školní soutěže (kromě vzpomínek Miroslava Šrámka, který školní soutěže ve své výpovědi zahrnuje). Z hlediska časového je předmět práce zaměřen na historii těchto sportů od počátku až do současnosti, přesněji do roku 2008. Z územního hlediska je předmět práce vymezen na dnešní region Táborsko.

2. 2 Metody práce

V bakalářské práci uplatňuji historické metody. Ty umožňují vyhledávat a porovnávat informace, údaje a fakta o minulosti a vytvořit tak její obraz. Materiály byly získány studiem periodik, literatury, tištěných pramenů a převážně rozhovory s pamětníky. Při zpracování bylo použito metody přímé, která je hlavním postupem práce historika tam, kde se jedná o popis skutečnosti s dostatkem pramenů. Společně s metodou přímou byla použita i metoda progresivní, protože historické události byly sledovány tak, jak po sobě následovaly.

2. 3 Rozbor pramenů

Nejdůležitějším zdrojem informací byly vzpomínky pamětníků, jelikož toto téma není v regionu Táborsko dosud zpracováno. To byly prameny primární. Rozborem písemných pramenů, kterých bylo sehnáno velmi málo, jsem získala prameny sekundární.

Nejprve jsem se obrátila na SOA v Třeboni, který je největším archivem v jižních Čechách, a na Oblastní archiv v Táboře. Zde se mi však požadované informace

získat nepodařilo. Proto jsem se obrátila na vybrané kluby s žádostí o poskytnutí materiálů ze svých archivních fondů. Přestože jsem získala pouze jednu oddílovou kroniku, byla pro mě cenným zdrojem informací.

Co se týče literatury, měla pro mě největší význam kniha „Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku“, což je jediná publikace, která stručně popisuje sportovní dění v této oblasti.

Další informace mi poskytla periodika uložená v tábořské knihovně, kde jsem mohla prostudovat okresní noviny – Palcát, Jihočeskou pravdu a Tábořské listy. Tato periodika mi poskytovala jen útržkovité informace o těchto sportech.

Rovněž jsem ve své práci použila fotografických pramenů, zejména dobové fotografie.

3 Stručný nástin vývoje házené, basketbalu a volejbalu ve světě a u nás

Házená patří k velice úspěšným a populárním sportům tábořského okresu. Hru vymyslel dánský učitel Holger Nielsen v roce 1898. Vlastní sport se vyvíjel od přelomu století, prošel etapami vývoje – česká házená (dnes zvaná národní), házená o 11 hráčích (Handball) a mezinárodní házená, která je ze všech nejrozšířenější a nejpopulárnější.

U zrodu národní házené, který nikde jinde na světě neuvidíme, stáli tři učitelé tělocviku - Václav Karas, Josef Klenka a Antonín Kryštof.

Václav Karas, profesor na reálce na Smíchově v Praze, ji nazval „Vrhaná s přenášením“ a popsal ji v roce 1905 v brněnském odborném časopise "Výchova tělesná". Hřiště bylo rozděleno na čtyři části. Devět hráčů, kteří nesměli ze svých částí vycházet, se snažilo vstřelit branku do zmenšených branek na kopanou.

Josef Klenka místo branek na kopanou zavedl terče. Terče byly kruhy o průměru jednoho metru, které byly umístěny na tyči asi 1,5 metru nad zemí. Kruhy byly polepeny jako šachovnice. Po každém gólu tzn. protřením šachovnice se kruh opět polepoval. Později se vyměňovaly celé kruhy. Družstva se změnila na šestičlenná. Míč se mohl "honit rukama", což byl výraz pro dribling.

Antonín Kryštof provedl konečnou úpravu, vrátil se opět k brankám a nazval hru "Házená". Hřiště bylo rozděleno na třetiny a družstva byla sedmičlenná. V roce 1909 byla vydána první pravidla a hra se začala rozšiřovat i na Moravu. Národní házená se rozšířila dokonce i do Jugoslávie a Ruska.

Zásluhou velkého propagátora národní házené Jaroslava Trantiny, který byl žákem Antonína Kryštofa, byl v roce 1920 založen "Československý svaz házené a ženských sportů". V roce 1921 byla československá házená uznána jako mezinárodní kolektivní hra.

Od roku 1948 začala propagace mezinárodní házené (handbalu) a v roce 1952 pak došlo k ustavení dvou samostatných sekcí pro házenou a českou házenou.

Mezinárodní federace házené (IHF) vznikla v roce 1946 v Kodani, již předtím však měla házená mezinárodní federaci – do roku 1928 řídila házenou zvláštní komise Mezinárodní asociace atletických federací (IAAF), později pak Mezinárodní federace

amatérské házené (IAHF). Házená se poprvé objevila na olympijských hrách roku 1936 v Berlíně. O dva roky později se konalo v Německu první mistrovství světa.¹

Dalším oblíbeným kolektivním sportem je košíková, která vznikla ve Springfieldu (stát Massachusetts) v USA. Roku 1891 nařídil vysokoškolský profesor James Naismith hráčům svého ragbyového družstva, aby při zimním tréninku házeli míče do košů postavených na bednách od pomerančů. Jeho představa nové hry byla motivována touhou zprostit studenty některých nezáživných činností, mezi kterými dominovalo pochodování, cvičení a ruční práce. Tím dal základ nové hře zvané basketbal. Později působil James Naismith jako basketbalový trenér na univerzitách v USA. Je členem prestižní basketbalové Síně slávy (Basketball Hall of Fame).

Poměrně brzy po svém vzniku překračuje basketbal hranice USA a dostává se do Francie (1893), potom do Austrálie, Číny a Indie, do Japonska (1900) a do Íránu v roce 1901. Misionáři předvedli tuto hru v Brazílii v roce 1896.

V našich zemích byla sportovní veřejnost seznámena s basketbalem v roce 1897 ve Vysokém Mýtě zásluhou učitele tělocviku Jaroslava Karáska, který pravděpodobně tento sport přinesl na své působiště na I. Slovanské gymnázium v Brně. První zápas byl zaznamenán v roce 1903.

V roce 1931 byla založena Mezinárodní federace pro košíkovou FIBA (Federation Internationale de Basketball Amateur) se sídlem v Mnichově a ČSR se stala jedním z prvních členů. V následujícím roce Československo, Portugalsko a Švýcarsko svolalo do Ženevy schůzku za účelem sjednocení pravidel. Bylo dohodnuto přijmout jako základ pravidla praktikovaná na univerzitních kolejích ve Spojených státech amerických, částečně upravená v duchu odchylek mezitím vžitých v Evropě. Na Tábořsku se košíková začala hrát před 2. světovou válkou.²

Velice oblíbeným masovým sportem je odbíjená. O vznik volejbalu se zasloužil profesor tělesné výchovy sportovní školy ve Springfieldu v americkém Massachusetts W. G. Morgan a stalo se to 9. února 1895. Morganovým cílem bylo vytvořit bezkontaktní halový sport s minimálním rizikem zranění. Košíková se mu zdála příliš namáhavou rekreační hrou, a tak rozdělil tělocvičnu tenisovou sítí, jejíž horní okraj

¹ www.hazenanarodni.webzdarma.cz

² www.basketnmm.hyperlink.cz

natáhl asi ve výši 183 cm od země, žáky své třídy rozdělil na dvě poloviny a dal jim úkol dopravit míč „odplácáváním“ na půli soupeřů. Netušil, že tím dává základ hře, jež se v průběhu dalších desetiletí stala olympijským sportem, radostí a osvěžením statisíců. Psal se rok 1895 a volejbal vstoupil do sportovní historie.

V ČSR byl volejbal poprvé předveden v roce 1919 v Žilině a stal se součástí přípravy atletů na OH v Antverpách. Veřejná ukázka hry se uskutečnila v roce 1920 na Žižkově před odjezdem na OH. V roce 1921 byl ustaven Československý volejbalový a basketbalový svaz a o tři roky později bylo uspořádáno první mistrovství republiky.

Československý volejbal se také významnou měrou podílel na založení FIVB (Federation Internationale de Volleyball). První oficiální schůzka před založením FIVB se konala v Praze za účasti představitelů československé, polské a francouzské federace. FIVB vznikla v dubnu 1947 a zakládajícími zeměmi byli Belgie, Brazílie, Československo, Egypt, Francie, Holandsko, Maďarsko, Itálie, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Uruguay, USA a Jugoslávie. První mistrovství světa ve volejbale mužů pak bylo uspořádáno v roce 1949 v Praze na upravených venkovních tenisových kurtech, ČSR prohrála ve finále s týmem SSSR. Mezinárodní Olympijský výbor v roce 1957 zařadil volejbal mezi olympijské sporty. Od roku 1964 je volejbal součástí programu olympijských her. V roce 1986 přijala FIVB i jeho variantu – plážový volejbal, který se stal součástí programu olympijských her v roce 1996.

Na Tábořsku se hrála již za předmnichovské republiky (např. v Mladé Vožici). Velký rozvoj však nastal až po osvobození.³

3. 1 Stručné vymezení Tábořského regionu

Tábořsko, region spjatý jednak s husitskou tradicí a jednak s řekou Lužnicí, leží na pomezí jižních a středních Čech v severovýchodní části Jihočeského kraje. Je oblastí chladnější (Česká Sibiř) s množstvím listnatých a smíšených porostů plných chovné zvěřiny, ale i oblastí s písčnými přesypy, oblasti vodních sportů na Lužnici a oblastí historicky spjaté s husitstvím. Sousedí s Českobudějovickem na JZ, Píseckem na Z, Benešovskem (SČK) na S, Pelhřimovskem (VYS) na V a Jindřichohradeckem na V.

Nejdůležitější částí Tábořska byl vždy v minulosti (a je samozřejmě i v současnosti) samotný Tábor se svým nejbližším okolím. Tábor hrál vždy v životě

³ www.vkprostejov.cz

Táborska rozhodující, určující roli. A to jak ekonomickou, tak společenskou, politickou i kulturní.

Zrod tábořské obce je spjat se jménem Jana Husa, velkého reformátora katolické církve. Stoupenci jeho myšlenek - husité - vedeni hejtmanem Janem Žižkou z Trocnova zde na jaře roku 1420 založili vojenské ležení, které se tak stalo mocenským centrem husitství. Po porážce radikálního křídla husitů v bitvě u Lipan získal Tábor r. 1437 z rukou císaře a českého krále Zikmunda Lucemburského privilegium, které obci udělovalo statut královského města.

Jádro tábořského okresu tvoří oblasti kolem měst Tábora, Sezimova Ústí, Soběslavi, Bechyně, Mladé Vožice a Veselí nad Lužnicí.

K 1. 1. 2008 měl region rozlohu 1326,01 km², správně byl členěn do 110 obcí (měst je zde 8, městysů 1 a vsí 101), žilo zde přes 102100 obyvatel, což znamená 77 obyvatel na km².

Region je průmyslově zemědělský s rozvinutým lesnictvím a v menší míře rybníkářstvím. Průmysl je koncentrován do oblastí měst (nejdůležitější je potravinářství, strojírenství a chemická výroba), nejsou zde žádné velké energetické a těžební závody (kromě těžby štěrkopísků).⁴

⁴ www.trasovnik.cz

4 Historický vývoj házené na Tábořsku

Házená se na Tábořsku objevuje krátce po roce 1920, kdy na VII. všeoborovém sjezdu v Praze viděli soběslavští a tábořští sportovci házenou poprvé. Jednalo se samozřejmě o českou házenou (dnes zvanou národní), která se stala oblíbenou národní a sokolskou sportovní hrou. Další rok je věnován základnímu nácviku a budování hřiště – (např. v Soběslavi bylo hřiště založené na bývalém tržišti). K prvnímu utkání na Tábořsku došlo 7. 5. 1922, kdy se utkala družstva Sokol Soběslav a Sokol Tábor s výsledkem 9 : 3 pro Tábor. První hráči soběslavského Sokola: J. Krátký, J. Kodada, J. Římsa, F. Vávra a další. Vedle družstev mužů se házená začíná hrát v kategorii žen, dorostu a žáků.

Česká házená se stala výrazným sportem i v dělnické tělovýchově. V Soběslavi se po roce 1925 stává pokračovatelem sokolské házenkářské tradice klub DTJ Soběslav (1925). V Táboře patřil k nejlepším klubům DSK Tábor. Jeho velkým soupeřem byly další tábořské kluby:

- Slavia Tábor
- SK Tábor
- Sokol
- Slovan Tábor
- Madeta
- MNS Tábor

Dále se házená hrála v Dražicích, Chýnově, Mladé Vožici, Sezimově Ústí, Malšicích, Ratibořských Horách, Bechyni, Veselí nad Lužnicí. V Táboře se hrála házená na hřišti u Sokolovny a na Sokolském stadiónu (dnes stadion Míru).

Rok 1939 znamenal pro náš národ mezník, který vedl ke zhoršení životních podmínek. Doba okupace byla dobou strachu, bídy a útisku. Jednou z mála možností, kde se mládež a národ mohli setkat a bavit, bylo hřiště. Proto ani v této době neskončila činnost Sokola Soběslav (od r. 1943 LTC Soběslav), DSK Tábor, Slavia Tábor, SK Tábor, Rapid Bechyně. Došlo k založení nového klubu SK MAS v Sezimově Ústí, který se později stává nejúspěšnějším oddílem Tábořska. Od roku 1942 se pravidelně zúčastňuje soutěží.

Do začátku 50 let se stále ještě hraje česká házená, ale postupně je vytlačována mezinárodní házenou.

Soutěží v české házené se po válce zúčastňovala družstva Sokol Tábor, Sokol Soběslav, DSK Tábor, MAS Sezimovo Ústí a Slavia Tábor. Ostatní kluby se po válce rozpadly. Ženská házená se hrála v Soběslavi, Sezimově Ústí a Táboře (DSK). Postupně však zájem o tento národní sport upadá, poslední baštou je družstvo žen Spartaku Sezimovo Ústí (dříve SK MAS) v 60 letech. Ale i toto družstvo přešlo na mezinárodní házenou a hrálo 2. ligu.

Mezinárodní házená se na Táborsku poprvé hraje v Sezimově Ústí v roce 1950. V Soběslavi přechází na mezinárodní házenou v roce 1952, v roce 1953 dochází ke změně názvu oddílu ze Sokol Lada na Spartak Soběslav. Největších úspěchů bylo dosaženo v 50 letech, kdy družstvo Spartaku Sezimovo Ústí patřilo k nejlepším v republice. Hrálo zde i několik Československých reprezentantů, k nejznámějším patřil J. Korbel.

Rovněž Spartak Soběslav startoval v přeboru ČSR v roce 1954, ale skončil na předposledním místě. Sezimovo Ústí bylo v tomto roce na 2 místě.

Na mezinárodní házenou přechází i Sokol Tábor (později Loko Tábor), který se na přelomu 60. a 70. let rovněž stává účastníkem národních soutěží (divize). V 60. letech se mezinárodní házená ještě krátce hraje v Chýnově (1961), dále pak v Dukle Tábor (1960 – 1968) a především v Bechyni. Zde vznikl v roce 1965 oddíl Jiskra Bechyně, který hrál na novém sportovním stadiónu.⁵ Větších úspěchů však dosáhla Dukla Bechyně, která krátce hrála i 2. ligu. Začátkem 70. let však házená v Bechyni zanikla.

Ženská mezinárodní házená se hrála krátce v Sezimově Ústí a od roku 1971 v Soběslavi.

V současné době je házená úspěšným sportem na okrese a ve vyšších soutěžích je reprezentována pouze družstvy Spartaku Sezimovo Ústí. Muži jsou pravidelnými účastníky II. ligy. Větších úspěchů dosahují mládežnická družstva, kde zejména družstvo dorostu patřilo po dlouhá léta k nejlepším v republice. Dokazuje to získání titulu přeborníka ČSR v roce 1970 a v roce 1975. V Soběslavi došlo v polovině 70. let k ústupu ze slavných pozic. Družstvo mužů hraje poměrně úspěšně krajskou soutěž, podobně i družstvo žen. Velká pozornost a péče je věnována mládeži, což je zárukou dobré budoucnosti tohoto sportu.⁶

⁵ Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 39

⁶ Tamtéž s. 40

4. 1 Historie házené v Soběslavi

V Soběslavi se česká házená objevuje poprvé v roce 1920. Podnětem byl sedmý všesokolský slet v Praze t. r., kterého se účastnila i početná výprava ze Soběslavi. Po návratu se mnozí nadšenci z řad Sokola rozhodli tento sport provozovat.⁷

Bylo založeno hřiště na bývalém tržišti, hrálo se na boso, vybavení, dresy a podobné náležitosti bývaly majetkem jednotlivých hráčů. Mezi hlavní zakladatele patřili: Mirek Burda, Jan Lintner, Felix Špaček, František Matyáš. Následoval vznik prvního družstva v němž hráli: Římsa, Kocourek, Beran, Vávra, Líkař, Krátký, Tikal, Kodada, Kracík, Povolný, Lískovec, Komárek, Meduna, Novák. Házenkáři se stali členem Svazu házené a mohli tak hrát zápasy o titul mistra Čech.

Hráči Sokola Soběslav sehráli v roce 1922 celkem sedm zápasů s družstvy Tábor, Třeboně a Chlumu. V tomto roce začínají hrát i ženy a žáci. O rok později se stali muži mistrem jihočeské župy, ale v boji o titul mistra Čech neuspěli. V tomto roce sehráli 12 zápasů, všechny vítězné až na finálový zápas o titul mistra ČSR a AFK Union Žižkov (5 : 8).⁸

Úspěchy se dostavily také v roce 1924. Družstvo které tvořili převážně studenti vyhrálo s převahou titul mistra jihočeské župy. V dalším roce byli muži opět úspěšní a získali po třetí titul mistra jihočeské župy. Postoupili opět do finále Čech, ale ani tentokrát se jim uspět nepodařilo, když jim v cestě stáli hráči SK Mladá Boleslav. Tento rok znamená také konec éry tohoto úspěšného družstva, neboť hráči odcházejí na vojnu, nebo za novým zaměstnáním.

V období od roku 1926 do roku 1942 dochází k úpadku házené v Soběslavi. Házená se sice provozovala, ale již jenom neorganizovaně. Družstva již nebyla členem Svazu házené. Hřiště se přestěhovalo na sokolské cvičiště, ale házená se hrála více na louce u „Pětidomí“. Později bylo vybudováno cvičiště DTJ Soběslav, která se stala následovníkem házené sokolské. Dalším místem kde se také házená provozovala bylo bývalé hřiště kopané SK Soběslav na tzv. „Moskvě“. V tomto období se hráli mistrovské soutěže svazu DTJ. Většina hráčů DTJ hrála kopanou za SK Soběslav a v určitém období hráli také házenou, jelikož tady byla větší možnost hrát zápasy s družstvy z ostatních míst kraje. Jelikož pomalu slábla házená v DTJ, začali jí hrát opět

⁷ 50. let házené v Soběslavi, TJ Spartak Soběslav 1972, s. 6

⁸ Tamtéž s. 7

studenti a počíná se obnovovat také v Sokole. Družstvo Sokola vyhrálo v roce 1939 mistrovství Sokola tábořské župy.

V březnu 1942 byl položen základ nového družstva mužů. Přihlásilo se do soutěže jihočeské župy a bylo zařazeno do II. třídy, kterou hrálo do roku 1944, ale již pod novým názvem LTC Soběslav.⁹ V roce 1945 bylo družstvo zařazeno do I. třídy, kterou vyhrálo a později postoupilo do divizní házené.

Během roku 1952 přešel oddíl na mezinárodní házenou a tím ukončil úspěšnou kapitulu české házené v Soběslavi.¹⁰ V prvním přátelském zápase v mezinárodní házené vyhráli soběslavští s tradičním soupeřem Sokola Sezimova Ústí 13 : 9, což bylo překvapení, neboť v Sezimově Ústí se již mezinárodní házená hrála dva roky.

V roce 1953 došlo ke změně názvu oddílu na Spartak Soběslav a družstvo mužů zvítězilo v krajském přeboru. Kvalifikačním sítem o postup do přeboru ČSR prošli také vítězně a tím si vybojovali účast v celostátním přeboru republiky. V dalším roce vzrůstal zájem o házenou i mezi mládeží a tak bylo ustaveno družstvo „B“ mužů, dorost i žáci. První sezóna v přeboru republiky nedopadla pro soběslavské příliš dobře. Skončili na devátém místě, a jelikož došlo k vytvoření první ligy sestoupili následkem neúspěchu do celostátní soutěže. Tuto soutěž hráli v období 1955 – 1958. Družstva dorostenců a žáků hráli v krajském přeboru.

Nové organizační změny v sezóně 1959 – 1960 se dotkli i soběslavských házenkářů. První družstvo bylo zařazeno do II. ligy a „B“ družstvo se účastnilo soutěží KP.¹¹ Ve druhé lize dokázali muži bojovat pouze jednu sezónu, potom sestoupili do krajského přeboru, aby v další sezóně znovu II. ligu vybojovali. Vypadalo to, že by se mohla II. liga v Soběslavi udržet na delší dobu, ale tyto představy zanikly již po polovině soutěže a po ročním působení sestoupilo družstvo opět do KP.

Kolísavá výkonnost tohoto družstva se projevila hned v následující sezóně. Muži vyhráli suverénně krajský přebor a postoupili do II. ligy. V další sezóně se jim druholigovou příslušnost podařilo udržet.

V novém soutěžním roce 1966 – 1967 se družstvo posílilo o nové hráče z dorostenecké ligy, ale ani tato odměna nepomohla tomu, aby soběslavští druholigovou příslušnost udrželi. Skončili na posledním místě tabulky a od nové sezóny museli znovu

⁹ 50. let házené v Soběslavi, TJ Spartak Soběslav 1972, s. 30

¹⁰ 50. let házené v Soběslavi, TJ Spartak Soběslav 1972, s. 35

¹¹ JP 7. 11. 1960

zápolit s družstvy krajského přeboru.¹² Další sezóna 1967 – 1968 dopadla pro družstvo velmi dobře. Bez porážky vyhráli krajský přebor a vybojovali znovu postup do II. ligy.

Ve druhé části sezóny 1968 – 1969 se mužům opět nedařilo. Skončili celkově na posledním místě tabulky a čekal je samozřejmě sestup. Tentokrát je ale od sestupu zachránila nová organizace soutěží, která přinesla vytvoření divizí.¹³

Konečné umístění mužů v sezóně 1970 – 1971 bylo sedmé místo. Většího úspěchu však dosáhli dorostenci, kteří obsadili v krajském přeboru druhé místo. Protože však Milevsko nereflektovalo postup, postoupili do dorostenecké ligy soběslavští dorostenci. V dalším roce navázaly na úspěch dorostenců také dorostenky, které vyhrály bezpečně krajský přebor a tím postoupily do dorostenecké ligy. Pod vedením trenérů Velicha a Frajta se o tento úspěch zasloužily: Farková, Koblasová, Píchová, Holanová, Tezová, Rosová, Cíchová, Stránská, Háková a Šturová.

Na dlouhou dobu to však byly pozdější výraznější úspěchy soběslavské házené, neboť v polovině 70. let došlo k ústupu ze slavných pozic. Muži se vrátili do krajského přeboru a stejnou soutěž hrály také ženy.

Ani 80. léta neznamenal pro soběslavskou házenou obrat k lepšímu. Ani jedno družstvo se nedokázalo probojovat o soutěž výše a tak pokračovala další stagnace v Soběslavi dříve tak úspěšného sportu.

V roce 1990 hráli ženy i muži stále krajský přebor. V roce 1994 postoupili muži do III. Ligy, kterou hráli i v roce 1997.¹⁴

V současné době hraje město Soběslav v okresním přeboru, kde má své zástupce - Spartak Soběslav, který zastupuje družstvo mužů a SK Domeček Soběslav, pod kterým hraje mladší žactvo.¹⁵

4. 2 DSK Tábor

Oddíl házené v DSK (dělnickém sportovním klubu) Tábor měl v Táboře velkou popularitu. Tento líbivý druh sportu provozovala v DSK celá řada hráčů. Hráli zde jednak všestranní sportovci a také ženy. Velkým soupeřem DSK Tábor byla tábořská Slavia.

¹² JP 2. 7. 1967

¹³ Palcát 2. 7. 1969

¹⁴ Staněk, R.: Historie házené a národní házené v jižních Čechách. Diplomová práce. České Budějovice, JČU, 1998. s. 59-60

¹⁵ www.jcsh.cz

Zmíněný klub vznikl po sloučení Rapidu a AFK Tábor, čímž získal větší členskou základnu a samozřejmě i základnu příznivců. Klub se orientoval na mládež.

14. října 1945 uskutečnil v Táboře I. ročník memoriálu Rudy Křížka, družstvo DSK Tábor na zmíněném turnaji skončilo na 2. místě. „Deskouni“, jak se běžně příslušníkům DSK v Táboře říkalo, dělali svému klubu čest. Boty si kupovali sami a také se o ně s největší péčí starali. Dresy dědili po fotbalistech. Peněz na činnost bylo vždycky málo. A tak na utkání do nejbližších míst se cestovalo většinou na kolech.

V družstvu mužů se vystřídali následující hráči: M. Novák (též rozhodčí, později I. liga Sezimovo Ústí), F. Šilhavský, O. Souček, V. Zeman (později I. liga Sezimovo Ústí), J. Voborský, F. Voborský, B. Novák, J. Dolejší, J. Marhula, M. Němec (později I. liga Sezimovo Ústí), J. Vondrák, M. Vondrák, L. Vytiska, E. Malyk, L. Pytelka, M. Hlava, M. Broukal, V. Štěpán, Beran, Kříž, Mála, Neuman, MUDr. J. Šotek, ing. Korda, J. Souček, Hamr, Oulický, V. Krump, K. Hronec, Bohuslávek, Vavřinec, Viktora, Ertl, Kášek, Kašpar, Bátal a další...

Ženy reprezentovaly sestry V., A., L. Svobodovy, Cinibulková, Ľoupalíková, Samcová, Lukešová, Marková, Hlubocká – Taušová, Kofroňová – Šedivá, Malátová – Hroníková, Šedivá – Linhartová, Brejchová – Grňáková, Nolčová – Máchová, Panýrová – Štěpánová, Housková – Bláhová, Voráčková – Šedivá, Hartmanová – Dolejší, M. Němcová- Noháčová, Malyková – Koláčková, A. Hartmanová - Broukalová, Valešová, Mikešová a další.... Byly to úspěšné reprezentantky a probjovaly se až do I. ligy.¹⁶

Házená patřila k těm sportovním podnikům, které měli příznivci sportu každou neděli zaregistrované v dopoledním pořadu. Zvláště utkání u Sokolovny se těšila velké popularitě. Bohužel s postupem času zaniká házená v DSK a později i v ostatních tábořských oddílech.¹⁷

4. 3 TJ Spartak MAS Sezimovo Ústí

Od roku 1942 začal oddíl házené v TJ Spartak MAS¹⁸ Sezimovo Ústí pravidelnou činnost jak s družstvem mužů, tak i žen.

¹⁶ DSK Tábor, Tábor, TJ Vodní stavby 1981, s.

¹⁷ Tamtéž s. 81

¹⁸ Moravská akciová společnost

Sestava mužů v roce 1942: Šanda, Stavěla, Štefka, Kubalák, Bureš, Grossmann, Cívka, Tomáš, Korbel, Barbořík, Martínek, Tomášek, Šupitar, Kaloč, Dvořák, Zlinský, Vokoun. Tehdy se hrála česká házená a každým rokem přibývalo sportovních úspěchů. Na vrcholu výkonnosti bylo družstvo mužů v letech 1947 – 1948.¹⁹

V roce 1950 se začala hrát mezinárodní házená a hned od začátku soutěže bylo Sezimovo Ústí na 6. místě tabulky. O rok později byli muži na přeboru republiky čtvrtí, ženy hrály mistrovství republiky v české házené a získaly titul přeborníka ČSR. O padesátých letech se v Sezimově Ústí říká, že byla zlatým věkem házené v tomto městě. V roce 1952 se probjovali do nejvyšší soutěže, ze které v šestapadesátém nešťastně sestoupili. V roce 1965 si muži opět vybojovali prvoligovou příslušnost.²⁰

Složení prvoligového týmu (ročník 1965 – 1966):

V. Kafka – pravá spojka
Z. Soukup – pravá spojka
J. Ketner - brankář
J. Hájiček - brankář
J. Šavara – pravé křídlo
J. Černý – pravé křídlo
R.Šulc - levé křídlo
M. Karoch – brankář
F. Hadrava – střední
V. Svatek – levá spojka
K. Dušek – levé křídlo
J. Pešat – levá spojka
K. Grossmann – střední
V. Pekař – střední
J. Sokolt – levá spojka

Zhodnocení postupu házenkářů Spartaku MAS Sezimovo Ústí do I. ligy

Dnes dopoledne hostí házenkáři Spartaku Sezimovo Ústí v premiéře I. ligy tým plzeňského Spartaku. Házenkáři Sezimova Ústí jsou nováčky I. ligy a proto jsme položili S. Vilmanovi, organizačnímu pracovníku oddílu, několik otázek.

Jak hodnotíte postup do I. ligy?

„V našem městě se hraje házená již od roku 1940. Tehdy jsme začínali s českou házenou, ale už v sezóně 1949 -1950 jsme přešli na handbal. O dva roky později jsme se probjovali do nejvyšší soutěže, ze které jsme v šestapadesátém nešťastně sestoupili. V předloňské kvalifikaci nám liga o vlasek unikla, letos jsme se mezi elitu konečně znovu vrátili. Je to velký úspěch!“

¹⁹ Oddílová kronika, TJ Spartak Sezimovo Ústí

²⁰ Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 141

Jaká byla vaše příprava na ligové boje?

„Sehráli jsme řadu přípravných zápasů: s Urfahr Linz, akademiky ČSSR, Duklou Janovice, Duklou Bechyně, zúčastnili jsme se turnaje ve Zruči a ve středu jsme vysoko vyhráli nad prvoligovým týmem z NDR, Lokomotiv Frankfurt (nad Odrou). Trénujeme čtyřikrát týdně, podmínky máme opravdu dobré, protože místní podniky Silon a Kovosvit nám vycházejí všemožně vstříc. Díky pochopení národního výboru jsme v akci „Z“ upravili hrací plochu, teď přišli na řadu ochozy. Horší to bude s finanční stránkou; třeba do Prešova je pěkných pár kilometrů...“

S kterými hráči počítáte?

„Trenér Miloš Soukup má k dispozici brankáře Ketnera, Hájíčka, Pavlíka a hráče V. Pekaře, Sokolta, E. Soukupa, Pešata, Hadravu, Šaravu, Černého, Grossmanna, Duška, Svatka a Kafku. Z loňského úspěšného týmu odešel jen Zdeněk Pekař, který přestoupil do pražské Dukly.“

A váš cíl?

„Liga bude těžká: přáním nováčků je udržet se. Věříme, že se nám to podaří.“

Zhodnocení prvního zápasu po návratu do I. ligy

Šest let trvala přestávka ve které sezimovoústečtí házenkáři nebojovali v naší nejvyšší soutěži. O to větší zájem byl o ligovou premiéru, na kterou přišlo v neděli dopoledne podívat 600 diváků!!! Kteří byli právem zvědaví, jak naše mužstvo obstojí v souboji proti jednomu z nejzdatnějších mužstev I. ligy.

V první polovině hry podali sezimovoústečtí házenkáři velmi pěkný výkon a hra byla téměř vyrovnaná. O tom svědčí stav utkání na konci prvního poločasu. Spartakovci prohrávali 6 : 9 a byli rozhodnuti předvést ve druhé půli všechno ze svého házenkářského umění.

Druhý poločas však plzeňští házenkáři začali mohutným nápirem ze kterého po deseti minutách hry vytěžili 7 branek. Pak se domácí mužstvo znovu vzpamatovalo, ale na zkorigování výsledku už nebylo dost sil. Utkání skončilo 13:23.

Velmi dobrý výkon podal Ketner v brance Spartaku Sezimovo Ústí. Plzeňští hráči jsou fyzicky na výši, mají výbornou obranu, se kterou měli hráči Sezimova Ústí plno starostí. V mužstvu domácích podal velmi dobrý výkon Hadrava, který sám nastřílel 7 branek. O ostatní branky v síti hostů se rozdělili Pekař 4, Soukup a Grossmann po jedné. Z první porážky na domácí půdě nelze dělat žádné závěry. Vždyť naši chlapci hráli s chutí ve snaze podat co nejlepší výkon. Zítra hrají druhé utkání I. ligy házené

v Prešově s místním Tatranem. Bude to velmi těžký soupeř a naši hráči nemají naději na úspěch. Vždyť Tatran porazil na jaře i mistra ligy, Duklu Praha.²¹

V roce 1967 vstupuje družstvo dorostenců do dorostenecké ligy a během 8 let tuto soutěž 4x vyhrálo a 2x v letech 1970 a 1975 se stává přeborníkem ČSR.

Družstvo mužů hraje se střídavými úspěchy II. ligu až do roku 1973, kdy postupuje do národní ligy. Dorostenci dosáhli v sezóně 1985/1986 mimořádného úspěchu, postoupili do I. dorostenecké národní ligy.²²

V roce 1989 skončili muži v NL na devátém místě a sestoupili tak do II. ligy. Kolísavá výkonnost družstva mužů se začala projevovat v první polovině 90. let. V roce 1992 to po podzimní části vypadalo na sestup ze soutěže, ale zlepšenými výkony v jarní části a konečným pátým místem II. ligu udrželi. V následujícím roce však hra družstva stagnovala po celou soutěž a výsledkem bylo jedenácté sestupové místo.

Sestup do III. ligy znamenal ústup ze slavných pozic házené v Sezimově Ústí a tak se hráči náležitě připravili na další sezónu, aby vybojovali druholigovou příslušnost zpět. Nakonec se to povedlo a tak se od roku 1995 hrála zase II. liga.²³ Bohužel v sezóně 1996-97 ziskem posledního místa způsobili opět pád do III. ligy.

Současnost (rok 2007): Družstvo mužů TJ Spartak MAS Sezimovo Ústí hraje v letošní sezóně ve 2. lize házené. Soutěž má proti loňsku lepší úroveň – zejména první 4 celky tabulky (to pak dokazovaly i výsledky těchto celků v Českém poháru). Družstvo začalo podzim porážkou s Loko Plzeň SCM. Poté se po soustředění v Chorvatsku objevily zdravotní problémy, se kterými se hráči potýkali celý podzim. Střídali dobré výkony se slabšími, přišly některé zbytečné ztráty bodů – doma Sparta a Košůtka, venku Praha 4. Naopak solidní výkon podalo družstvo na Bohemians a Praze 4, doma proti Strakonickým a Bolevci.

Domácí prostředí v nové hale nebylo vždy výhodou – ztráta 3 bodů byla způsobena nervozitou hráčů před početnějším a skvělým publikem. Výkon doma ovlivňovaly i práce spojené s přípravou haly na Sezimově Ústí patří k nejlepším z 1. a 2. ligy v celé ČR. Výborným doplňkem byla účast v Českém poháru – prohra ve 3. kole s extraligovou Kopřivnicí 14:23 a mezinárodní utkání s Rudarem Labin (Chorvatsko).

²¹ Oddílová kronika, TJ Spartak Sezimovo Ústí

²² Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 141

²³ Českobudějovické listy 13. 6. 1994

V utkáních se vystříдалo 18 hráčů, družstvo získalo 15 bodů (7 výher, 1 remiza, 3 prohry) při skóre 281:242 a je na 4. místě tabulky. Největší slabinou bylo proměňování vyložených brankových příležitostí (7 m hody, náskoky, trháky a rychlé útoky), které nás stálo několik bodů. Stoprocentně nepracovala ani obrana. Zbraní družstva je solidní hra obrany v čele s brankářem. Výhodou je rozložení střelby na všechny posty – zejména křídla a spojky mají solidní bilanci.

Nejlepší střelci: M. Svoboda (49 branek) a T. Havel (48 br.). Trenéry byli Petr Havel a J. Vincenc st., vedoucí M. Haškovec, masér K. Bindr a lékař MUDr. L. Kunovský.

Mladší hráči spolu s některými staršími hráli pod vedením R. Radimeckého za B družstvo v krajské soutěži, která měla velice dobrou kvalitu. Rovněž začala na podzim opět fungovat práce s mládeží – družstvo ml. dorostu a přípravky.²⁴

4. 4 TJ Jiskra Bechyně

Těsně před druhou světovou válkou byl v Bechyni ustanoven oddíl házené, který měl družstvo žáků, dorostenců a mužů. V ženských složkách hrály dorostenky a ženy. Po zákazu činnosti celé tělocvičné jednoty přešla všechna družstva házené do sportovního klubu Rapid, který do té doby provozoval kopanou a lední hokej.

Po roce 1945, kdy byla opět zahájena činnost tělocvičné jednoty ve všech složkách, oddíl házené zanikl a obnovil svoji činnost až v roce 1965 na novém sportovním stadiónu. Nehrála se však národní házená, nýbrž mezinárodní házená, a to družstva žáků a dorostenců.²⁵

4. 5 TJ Sokol Mladá Vožice

Na popud tábořské župy byl v jednotě založen v roce 1942 oddíl házené mužů, jehož propagaci zde prováděl Mirek Novák z Tábora. Hrál se asi dva roky, až pak oddíl zanikl, protože hráči hrající házenou, byli většinou i hráči oddílu kopané. Připomínáme tyto průkopníky házené v Mladé Vožici: Jaroslava Václavíka, JUDr. Karla Klose, Oldřicha Šandu, Josefa Váňu, Josefa Rosola, MUDr. Karla Chmela,

²⁴ www.tjpartaksu.cz

²⁵ Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 87

Jaroslava Horkého, Zdeňka Rosola, Jana Urbana, Jaroslava Svatka a MUDr. Jana Štumpfa.²⁶

²⁶ Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 118

5 Historický vývoj basketbalu na Tábořsku

Košíková vždy zaujímala v Táboře čelné místo. Basketbalové hnutí začalo již po II. světové válce, kde se pořádaly pravidelné soutěže i s účastí ve vyšších soutěžích. Jména Milan a Zdeněk Němcovi, Hamr, Smrčina – později Broukal, Novák jsou spjata s tímto sportem i do pozdějších let. Řada z nich pokračovala v činnosti na úseku trenérsko-metodickém či úseku rozhodování.

Nová tradice našeho okresu je spjata se jménem profesora Miroslava Šrámk, který od 60 let stál v čele okresního basketbalového svazu. Byl tím motorem, kolem kterého se střídala celá řada funkcionářů. Okres Tábor byl v podstatě první v kraji, kde se svaz ustavil a pořádal pravidelné okresní soutěže. V prvních letech se pravidelných soutěží zúčastňovalo až 30 družstev.

Ústup této masovosti nastal vzhledem k nedostatku sportovních zařízení, nedostatečnému počtu fundovaných pracovníků, jak ve sféře trenérsky metodické, tak zejména funkcionářské. Od roku 1971 se ustavil nový svaz, který v malých obměnách pracuje až do dnešních dnů. Jména Fučík, Lokaj, Korbelová, Štros, Mlčkovský, Rádl, Soukup byla doplněna o nové tváře – Zemanová, ing. Jirků, Kutílková, Szutáková. Nové vedení se snaží i současných podmínkách zachovat činnost svazu a celé hnutí košíkové na okrese Tábor popularizovat a aktualizovat. Založení sídlištní TJ Rozvoj s oddílem žákyň košíkové pod vedením ředitele Fučíka a trenéry Szutákovou, Szutákem, Jarošem, Šupitarem a ing. Šalátem spolu se zakládáním nových kroužků s touto tematikou dle vládní vyhlášky ČSR č. 48/86 Sb. jsou náznakem, že košíková na okrese Tábor úplně neztratí. Nový svaz od roku 1986 situaci stabilizoval, konsolidoval zejména řady dobrovolných funkcionářů – v čele jsou opět již osvědčení funkcionáři – Mlčkovský, Šrámek, Fučík, Lokaj, Korbelová, kteří spolu s STK pracují pravidelně. Po Miroslavu Šrámkovi okresní svaz basketbalu vedl Zdeněk Mlčkovský.²⁷

²⁷ Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 30

5. 1 Vzpomínky zakladatele Táborského basketbalu – profesora Miroslava Šrámka

„Basketbal nikdy nebyl v naší republice (a vlastně ani dosud není) mezi těmi předními sportovními odvětvími. V tomto odvětví zaostáváme za ostatními vyspělými státy, nehledě již na USA, kde je basketbal po americkém fotbalu na druhém místě co do popularity a na který chodí v obrovských halách desetitisíce diváků. V Jižních Čechách, a podobně i v Táborském regionu je to na našem celostátním měřítku sport méně známý a oblíbený – a to hlavně v kategoriích dospělých. Podíváme-li se na nejvyšší soutěže, tak se tam družstva z Jihu Čech či Táborska objevují jen sporadicky. Baštou v Jižních Čechách bývaly Strakonice, která hlavně v ženské košíkové si vedly poměrně dobře – v současné době již trochu polevují.

V čem vidím příčiny tohoto stavu? Vidím to v několika příčinách – a to: jednak je to tím, že jde o sport téměř výhradně halový, a když se podíváme na nedávné minulosti, tak zjistíme, že ještě v polovině minulého století byla v Táboře pouze jedna hala na stadionu Míru, kterou vystavěli počátkem minulého století sokolové, ale která po zrušení této organizace za období totality připadla armádě, která ji využívala pro své potřeby a pro veřejnost byla „tabu“. Zůstaly tak pouze školní tělocvičny, které svými rozměry zcela nevyhovovaly potřebám košíkové, což byla veliká chyba, neboť právě mezi mládeží a hlavně studenty se tato hra dost provozovala. V Táboře tak zůstala pouze sokolovna, která měla trochu lepší parametry, ale v „sokolských podmínkách“ nebyla tato hra prioritou a provozovala se na přilehlém hřišti česká házená.

Jako druhou příčinu malé rozšířenosti basketbalu vidím v její větší technické náročnosti. Jde o hru rychlou vyžadující okamžité správné rozhodování – což se právě hodí pro studentskou mládež. Na Táborském gymnáziu (= budova bývalé reálky) se sice basketbal hrál a družstva dosahovala úspěšných výsledků, ale ani tam nebyla tělocvična zcela vhodná svými úzkými rozměry a neodpovídala vyšším soutěžím či případným výjimkám.

S tou technickou náročností samozřejmě souvisí i její nácvik – trénink. Pro mnohé tělocvikáře (hlavně na základních školách) je pohodlnější dát chlapcům kopací míč a jen sledovat aby případně nedošlo k nějakému tomu úrazu – pravidla jsou jednoduchá. A děvčata? Těm zase vyhovuje když se nemusí příliš „hejbat“, takže v nejlepším případě si „pinkají“ čemuž říkají odbíjení – čili volejbal. I zde jsou pravidla jednoduchá a dovoleno je téměř vše. A to nezdůrazňují, že nejoblíbenějším sportem

v tomto věku je vybíjená, kde hlavně ti méně zdatní se jen uhýbají a když jsou „vybiti“ tak se cítí nejlépe. Takže proč se učit náročnému driblinku, přihrávkám, dvojtaktu! Ještě tak střílet na koš, i když úspěšnost je mnohdy minimální. Také při basketbalu je největší možnost vzájemného kontaktu, tedy zákonitě větší možnosti zranění.

A jak to vidím na Tábořsku? I přes uvedené obtíže si pamatuji, že se na gymnáziu či odborných školách s maturitou hrála košíková (tehdy výraz spíše užívaný než basketbal), ale pouze tak, kde k tomu byly podmínky. Na reálném gymnáziu na Klášterním náměstí (dnes Mikuláše z Husi) byly dvě malé tělocvičny, takže pro basketbal nevhodné, ale na dvoře byly koše, kde se občas „sportovalo“. Na druhém gymnáziu – reálce byla pro školní účel celkem vhodná tělocvična, takže zde se košíková hrála. Ovšem v Tábořském regionu bylo vlastně jen jedno družstvo dospělých (viz. dále), takže většina studentů zůstávala při studiu na vysoké škole v Praze či jiných městech a hrála za místní kluby. Jak jsem výše uvedl ti dospělí hráli v sokolovně, která byla schválena jako výjimka pro krajské soutěže. Zde hrála Lokomotiva Tábor a to jak muži, tak i ženy krajský přebor, který měl na Jihu Čech pár družstev. Inu odpovídalo to výše uvedeným podmínkám.

Jak jsem již uvedl k basketbalu je třeba nejen určitý prostor, ale také vhodné technické vybavení. Dnes si již nedovedeme představit, že se hrálo s koženými míči s duší – míče se musely hustit a zašněrovávat řemínkem – později vylepšené o ventilek, který byl poruchový – inu skutečně představa pro dnešního hráče velmi nepochopitelná. Teprve později se objevovaly míče s plastických hmot s jejichž vylepšováním se setkáváme dodnes.

Nyní jsem u dalšího problému, který provázel Tábořský region. Nedostatek vhodných tělocvičen a hal (jak jsem již výše uvedl) se citelně projevil na rozvoji basketbalu. Situace se počala zlepšovat v 80. letech, kdy byla postavena první sportovní hala v Kvapilově ulici poblíž Jordánu, která měla rozměrově regulérní parametry. Zde také probíhali všechny větší akce – soutěže či turnaje. Vadou ovšem byl nedostatečný prostor pro diváky, na které se při výstavbě zapomnělo. Pak již přece jen se podmínky pro basketbal co se týče prostorů zlepšovaly. Při výstavbě učňovského areálu na Marešově vrchu se vystavěly dvě tělocvičny, přičemž ta větší je na úrovni haly, kde se dá hrát házená či florbal. Po sametové revoluci začala výstavba tělocvičny na gymnáziu spojením svou křídel současné budovy, a zde se také již pamatovalo na diváky a v současné době se zde hrají územní i vyšší (ligové) soutěže. Nutno ovšem poznamenat že k výstavbě došlo vlastně až zhruba po téměř třiceti letech od původního projektu,

který byl v minulosti zamítnut. Jdeme-li dále do současnosti, tak nedávno vznikla další tělocvična při ZŠ na Sídlišti nad Lužnicí, která svými parametry pamatuje i na nejvyšší soutěže a kde své domácí zázemí našla Slovanka Tábor hrající nejvyšší basketbalovou ligu. A co více – je zde prostor i pro diváky. Takže když tento stav shrneme, tak zjistíme, že v současné době má samotný Tábor pět regulérních tělocvičen nebo hal, což ještě před padesáti lety byl pouhý sen. Podíváme-li se dále na celý Táborský region, tak nesmíme zapomenout na halu při ZŠ v Borotíně nedaleko Tábora, kde se odehrávají hlavně soutěže žákovských kategorií a to i na nejvyšší úrovni. Dále můžeme přičíst halu v Soběslavi (TJ Spartak) i velkou tělocvičnu při ZŠ Bechyně.

Basketbalové dění na Táborsku.

Je nasnadě, že se vzrůstem prostorových míst a zlepšováním podmínek, musel vzrůstat i počet oddílů a družstev, a tak se basketbal počal v Táboře, a vlastně v celém regionu zviditelňovat. Ale začneme od počátku – čili od té poloviny minulého století. Jak jsem uvedl již dříve, byl zde oddíl košíkové TJ Lokomotiva Tábor a to jak muži, tak později i ženy a obě družstva hrála se střídavými úspěchy krajskou soutěž Jižních Čech. Pokud budeme hodnotit basketbalové dění na Táborsku, tak bychom měli začít od těch nejmladších. Pokud se pamatuji ze svých studentských let za období okupace (protektorát), tak v té době se žádné pravidelné žákovské soutěže nekonaly. Pokud na některých školách (a bylo jich minimum) bylo zařízení pro košíkovou, tak šlo pouze o soutěž v rámci školy. Po okupaci s postupným zřizováním osmi a devítiletých šlo jen o některá přátelská utkání, a to jen tam, kde byla jen trochu větší tělocvična. V pozdějších letech (tak od roku 1970 počaly turnaje v rámci Min.školství řízených „Sportovních hrách“, které byly řízeny prostřednictvím školských odborů při MNV nebo ONV.

O něco lepší byly počátky v dorosteneckých kategoriích. Na středních školách se učitelé a profesori TV více věnují tomuto náročnému sportu a mnozí z nich byli a jsou také aktivními hráči či funkcionáři a trenéři. Na středních školách se v tuto dobu odehrávala vzájemná utkání, která se postupem času (asi od r. 1955) dostává na celostátní úroveň v rámci „Středoškolských her“. Byly to soutěže postupové od místních přes krajská kola až do celostátního finále, které bývalo v různých městech ČSR (ČSSR). Takže pořád mluvíme o soutěžích v rámci řízení školskými orgány. V Táboře nebyl ani žádný orgán po linii ČSTV, který by řídil tuto zájmovou, případně závodní činnost v rámci sportovních oddílů. Pokud budeme konkrétní, tak v Táboře v tuto dobu hrála prim JSŠ, později DSŠ, dále SVVŠ – čili různé názvy pro gymnázium, které se nakonec dostalo ke svému jménu. Na tomto ústavu byly také nejlepší podmínky

vlivem poměrně velké tělocvičny a také pro košíkovou zapálených tělocvikářů. Jak v kategorii dorostenců, tak i dorostenek neměla škola v Táboře a v celém regionu konkurenci a také v rámci kraje často vítězila. Vrcholem byla 70tá léta, kdy velmi silné družstvo děvčat SVVŠ pod oddílem Lokomotiva Tábor se probojovalo do celostátní ligy a zde si vedlo velmi dobře. Za zmínku stojí vítězství nad Slavií Praha v Táborské sokolovně – ovšem mělo to také za následek to, že Slavie podala protest ústřední ČSTV pro neregulérnost hřiště a to rozhodlo nadále neumožnit výjimku v rozměrech hřiště. Zbytek soutěže se pak odehrával na hřištích soupeřů a pro nemalé náklady finanční i časové družstvo již do další sezóny nenastoupilo. Postupem času vyrůstala gymnázium větší konkurence jak u chlapců (SPŠS, SZTŠ, SOU), tak hlavně u děvčat, kde nadvládu postupně získávala SEŠ (OA), která ačkoliv nevlastnila regulérní hřiště, tak i na „vypůjčeném“ (internát SZTŠ) si vedla zdatně. Největším úspěchem, mimo řady krajských titulů byly bronzové medaile (3. místo) na celostátním finále v r. 1993). Gymnázium si podrželo prim v soutěžích chlapců, i když ostatní školy silně dotíraly. Snad na závěr této kapitoly nutno poznamenat, že po založení OBS (okresní basketbalový svaz) si tento orgán vzal dorostenecká školní družstva pod svoji záštitu a pomáhal se školením, rozhodčími i publikací k zviditelnění basketbalu v regionu Tábor. Po vzniku AŠSK (Asociace školních sportovních klubů) přešlo řízení ne tento útvar.

Na konec se dostáváme ke kategoriím dospělých. Zde také v počátcích od poloviny minulého století nebyla situace nějak růžová. Jak jsem již dříve uvedl, hrálo se jen v sokolovně, které v této době patřila Lokomotivě Tábor. Bylo to družstvo mužů i žen, která hrála v krajských soutěžích se střídavými výsledky. Se vzrůstajícím zájmem a také díky lepší dorostenecké základně vznikala další družstva jednak u jednot (Viktoria Tábor), dále pak družstva „školní“ (Pedagog, SZTŠ), kde hráli hlavně kantoři, ale také družstva „odborářská“ – to znamená skupiny nadšenců v různých podnicích a závodech v Táboře a okolí (Madeta, ASK, OÚNZ). Hrálo se většinou ve školních tělocvičnách, která sice rozměrově nebyly regulérní, ale těmito „amatérským“ družstvům to stačilo. Na počátku pravidelné soutěže byla skupina nadšenců, hlavně tělocvikáři (Šrámek, Mlčkovský, Korbelová). Hrálo se na soupisky a občanské průkazy. Když se začala hlásit další družstva, bylo rozhodnuto „legalizovat“ soutěž pod hlavičkou OV ČSTV. To se psal již rok 1978 kdy byl založen OBS (Okresní basketbalový svaz) jehož prvním předsedou se stal profesor Miroslav Šrámek. Soutěž se rozrostla o další družstva jednak „béčka“ některých jednot, jejichž družstva „A“ hrála kraj – a to např. Viktoria Tábor, BC Cravt, Dynamo Tábor, ale dále např. po sametové revoluci Sokol Tábor. V té době

hrálo v soutěži v průměru 10 družstev, což bylo nejvíce v Jihočeském kraji (Budějovice jen 6). Pro další legalizaci a také pojištění hráčů přecházela družstva na ústřední registraci (průkazy) a také s již dříve zmíněním zlepšování podmínek (stavba nových tělocvičen). Věhlas tábořského regionu měla odezvu v přihláškách dalších družstev i mimo region Tábor (Jiskra Bechyně, ZVVZ Milevsko, BK Týn nad Vltavou, Spartak Soběslav) – to bylo období největšího rozkvětu a tak Výbor basketbalového svazu řídil mimo asi dvaceti dorosteneckých družstev tak 12 – 14 družstev dospělých. Hrálo se převážně ve večerních hodinách a ve všední dny – pak ovšem začal spor o regulérnost hřišť (větší úrazovost na malých tělocvičnách) a tak se vedoucí klubů nakonec většinou rozhodli, že hraní na některých menších tělocvičnách nebude povoleno. Byly sice povoleny některé výjimky (sokolovna), ale řada družstev pro nesplnění podmínek nemohla být přijata, i když řada z nich počala hostovat či najímat si větší tělocvičny či haly. Ovšem toto nemohlo trvat dlouho, protože družstva si většinu nákladů hradila ze svého, což ovšem nemohla dlouho vydržet. Tak tedy nastal úbytek družstev, protože ani OBS nemohl „nemajetným“ oddílům či družstvům poskytnout nějakou přijatelnou částku. Tak poklesl počet družstev na počet 8, později dokonce na 5. To již bylo v době, kdy profesor Šrámek odešel z předsednické funkce, kde ho nahradil místopředseda Bohumír Fučík.

Jak již z předchozího plyne nebyla zmínka o basketbalu žen. Nebylo to náhodou, neboť jediné družstvo (Lokomotiva Tábor) hrálo dvě sezóny, ale v krajské soutěži – v Táboře se neobjevilo žádné jiné – škoda! Příčin je několik: odchod studentek na vysoké školy, mateřské a rodinné záležitosti a konečně i nedostatek trenérů a funkcionářské zázemí.“²⁸

5. 2 Rozhovor s Miroslavem Šrámkem v regionálním tisku

(rozhovor s člověkem, pro kterého se stal sport, a košíková obzvlášť, životním osudem)

Jedním z obětavých lidí, kteří věnovali veškerý volný čas sportu, je profesor Mirek Šrámek z Tábora. Znájí jej fandové branných sportů, házenkáři, tenisté, ale především basketbalisté.

Postavou je sice menší, ale pro basketbal udělal ohromný kus práce. V letošní sezóně rozhodoval několik důležitých zápasů, mimo jiné utkání okresní soutěže mezi

²⁸ Vzpomínky zakladatele tábořského basketbalu – profesora Miroslava Šrámka

ZVVZ Milevsko a Spartakem Dvořák Sezimovo Ústí. A právě zde mě poprvé napadlo požádat jej o rozhovor.

Jaké byly vaše sportovní začátky?

I když basketbal byl můj životní osud, nebyl prvním sportem v mém životě. Již od studentských let jsem měl nejraději hry a míče různé velikosti i tvaru. Na tábořském gymnáziu jsem začínal s házenou, hráli jsme také kopanou, nevynechal jsem ani volejbal a na vysoké škole jsem okusil také šišatý míč při ragby. Z individuálních sportů jsem věnoval nejvíce volného času tenisu na kurtech „Pod vodopádem“. Mým prvním závodním sportem byla házená. S dorostenci sokola Tábor jsme hráli krajský přebor. Utkání se hrálo na hřišti nad bývalou tržnicím a protože to bylo ve středu města, bylo i dost diváků, takže se hrálo dobře.

A jak jste se vlastně dostal k basketbalu?

S basketbalem jsem se blíže seznámil až při studiu tělesné výchovy na Karlově univerzitě. Jak už jste řekl, moje basketbalová postava mně nutila, abych vynikl spíše rychlostí, přesnou přihrávkou i úspěšnou střelbou ze střední vzdálenosti. Hrál jsem i městský přebor za Vyšehrad.

A co po absolvování vysoké školy?

V roce 1953 jsem odešel na své prvé místo do Prachatic, kde jsem strávil dva měsíce do nástupu vojenské služby. V této krátké době jsem na gymnáziu založil basketbalové družstvo. Důležitý okamžik nastal, když se při jednom utkání krajského přeboru nedostavil druhý rozhodčí. Předseda krajské komise rozhodčích mě požádal o spolupráci při řízení utkání. Můj výkon se mu líbil a já za čtrnáct dnů dostal průkaz rozhodčího III. třídy. Takže vlastně už přes 40 let řídím basketbalová utkání. Píšťalce jsem zůstal věrný i nadále, absolvoval jsem školení rozhodčích I. třídy a řídil utkání po celé republice. V roce 1988 jsem za tuto činnost získal titul „Vzorný rozhodčí“. Odpískal jsem několik stovek zápasů a poznal, jakou zodpovědnost má rozhodčí, který se pro posouzení situace musí kolikrát rozhodnout v desetině sekundy.

Sportoval jste i na vojně?

V době, kdy jsem nosil zelené sukno, jsem hrál za vojenské družstvo „Tankista“ a basketbal byl snad jediným světlým bodem při tehdejší vojenské službě. V roce 1959 jsem přišel do Tábora a zanedlouho naše školní družstvo začalo pod hlavičkou Lokomotivy Tábor hrát dorosteneckou ligu. V tábořské sokolovně děvčata porazila i přední pražská mužstva. Udělal jsem si kurz trenéra II. třídy a vedl řadu školních

družstev na gymnáziu a později na střední ekonomické škole či obchodní akademii. Největšího úspěchu jsme dosáhli v předminulé sezóně, kdy družstvo obchodní akademie skončilo v republikovém finále Středoškolských her na třetím místě. Člověk při této práci dělal trenéra, vedoucího mužstva, ekonoma a pořadatele v jedné osobě.

Můžete zhodnotit váš zájem o sport a zájem dnešní generace?

To víte, my jsme dělali sport skutečně z nadšení. Nikdy jsme se neptali „co za to“? Už reprezentace třídy, školy, to byla ta největší odměna. Zpočátku jsme si jako hráči platili i jízdné a o nějakém stravném podobně nemohla být ani řeč. Nejsme moralista, ale je tomu tak. Já pomalu končím s aktivní činností a mrzí mě, že dnešní mládež ten náš ryze sportovní vztah a zájem nenachází. Víím, že basketbal byl vždy tím chudším sportem, ale i zde jsou hráči, kteří by chtěli odměnu jako profesionálové, ale jejich výkon tomu zdaleka neodpovídá.

Už jsme probrali některé úseky vaší činnosti, kde jste pomáhal basketbalu. Každá soutěž musí mít i své zázemí, musí ji někdo organizovat, řídit. O tuto práci nebyl nikdy velký zájem, a tak to zbylo na vás. Bez nadsázky řeknu, kdyby jste neřídil a vlastně nezaložil v Táboře Okresní basketbalový svaz, tak nevím, jestli by se tady hrálo v tolika kategoriích. Ale jak to bylo od začátku?

V sedmdesátých letech jsem stál u kolébky založení basketbalového svazu v Táboře. Stal jsem se jeho prvním a dá se říci i dlouhodobým předsedou. Byl to první svaz v kraji a vlastně jeden z mála, který pracuje dodnes. To víte, v době největší slávy hrálo okresní přebor mužů 12 družstev, v dorosteneckých soutěžích kolem dvaceti týmů. Bohužel dnešní čtyři družstva mužů jsou jen lehkým odvarem tehdejších časů. Musím však říci že Asociace školních sportovních klubů se nyní dobře stará o soutěže dorostu. Škoda však malého počtu družstev v soutěži dospělých.

To je pravda. Pamatuji si, jak jste sám byl platným hráčem družstva střední ekonomické školy. Škoda, že v té době ještě neplatily „trojky“. Vy jste byl skutečně střelce ze střední vzdálenosti. Nesmím zapomenout ani na ostatní sporty. Tak jste se svými družstvy dosáhl také hodně úspěchů. Zejména v branných soutěžích, kde se projevila vaše soustavný práce a znalosti dalších sportů, zejména atletiky. Nechyběly ani přebornické tituly republiky. A mohli bychom hovořit dále, i o věcech špatných, kdy jste vzhledem ke své přísnosti a svému správnému přesvědčení byl překládám ze školy na školu. I tato léta jste jako správný sportovec překonal. Bohužel, ke škodě sportu samého. A co sportovní zázemí v našem městě?

To mne mrzí dodnes. Všude v kraji se stavěly nové tělocvičny nejen s basketbalovými rozměry. Jen u nás se šetřilo. Je to škola! Nejen pro nás, ale i pro příští generace. V tomto nám ostatní okresy v kraji utekly a o halách nemůžeme mluvit vůbec. Kdyby tady byly lepší podmínky, tak by Tábor tvrdě konkuroval dalším baštám basketbalu, vlastně to nyní dokazují úspěšné ženy BK Tábor v II. národní lize svým výborným umístěním. V okresním městě je totiž hodně tělocvikářů, pro které byl a je basketbal sportem číslo jedna.²⁹

5. 3 BK Tábor (vzpomínky zakladatelky Libuše Szutákové)

„Vznik basketbalového klubu Tábor se datuje na 1. 9. 1993 a o založení se zasloužili Fučík Bohumír, Kudláček Jiří, Jirků Milan a Szutáková Libuše. Jako první se začala hrát dorostenecká liga dívek, později krajský přebor žen. Další rok ženy postoupili do 2. ligy, kde hrály pod vedením Libuše Szutákové, Františka Balouna a Zdeňka Šupitara. Před vznikem BK Tábor hrály dívky a ženy 3 roky pod názvem TJ VS (vodní stavby) Tábor.

1. 9. 1994 byl nábor a zahájení činnosti přípravek a to jak dívčích tak chlapeckých – ročníky narození 1985, 1986. První trenéři v této kategorii byli Zdeněk Kořínek a Libuše Szutáková.

V současné době mají v BK Tábor zastoupení všechny věkové kategorie a to: Nejmladší minižáci, hrají pod vedením trenérů Kořínka a Bendy oblastní přebor. Mladší a starší minižáky trénuje Zdeněk Kořínek a hrají taktéž oblastní přebor. Žáky U 14, U 16 trénuje Zdeněk Kořínek. U 14 hraje žákovskou ligu a U 16 oblastní přebor.

Kategorii U 18 a U 20 trénuje Milan Heršálek. Družstva bojují v oblastním přeboru a basketbalové lize.

Muži BK Tábor a SK Viktoria Tábor hrají oblastní přebor.

Ženy hrající oblastní přebor, trénuje Tomáš Vychodil. Druhé družstvo žen, které hraje 1. ligu (Trocál Český pohár) trénuje Pavel Jirman.

Ženy pod názvem „Slovanka Tábor“ – Trocál ŽBL (ženská basketbalová liga) hrají pod vedením Bronislava Tomana, Jany Klečkové a Pavla Jirmana.

²⁹ Tábořsko 12. 7. 1995

Složení Slovanky Tábor sezóna 2007/2008: Dřevová M., Heřmánková L., Kolářová K. Koubová P., Křížová J., Kubařová Š., Kuthanová T., Nečástkova A., Nezdařilová H., Nižňanská R., Ondřejová Z., Perželová L., Pospíšilová P., Vorlová T., Zrůstová R.“³⁰

V Tábořském regionu existují ještě BK Týn nad Vltavou a ZŠ Borotín, které zastupují prozatím družstva minižactva.³¹

³⁰ Vzpomínky Libuše Szutákové, zakladatelky BK Tábor

³¹ www.jcbf.cz

6 Historický vývoj volejbalu na Tábořsku

6. 1 Vzpomínky Zdeňka Laubera, zakladatele VTJ Tábor – oddílu odbíjené

„Oddíl VTJ (vojenské tělovýchovné jednoty) Tábor vznikl v roce 1958. Už v následujícím roce zvítězil v 1. kole = útvary posádky, a poté obsadil druhé místo v kole druhém = divize, kdy podlehl pouze družstvu z Písku. V následujících 10 letech tábořské družstvo střídavě vyhrávalo oblastní přebory a krajské soutěže.

Až roku 1968 postoupilo do II. ligy, ze které bohužel následující rok sestoupilo. I když družstvo bylo po 4 zápasech na prvním místě, velitel útvaru zakázal hráčům již slíbené „opušťáky“ což značně zhoršilo motivaci a následné výkony - prohra v Českých Budějovicích a následně v Praze. Na podzim hráči odešli do civilu a družstvo nebylo doplněno (spor s velením), zůstalo pouze 8 hráčů, se kterými jsem se rozhodl v roce 1970 získat zpět II. ligu a tím dokázat, že oddíl byl dobře trénován a je v dobrém morálním stavu. S 8 hráči jsme vyhráli oblastní přebor I. třídy a postoupili zpět do II. ligy. V roce 1972 jsme sestoupili a v letech 1972 – 1982 jsme hráli krajský přebor I. třídy, kde jsme se umísťovali vždy v horní polovině tabulky. V roce 1982 nám nebyl nadělen statut sportovního družstva. Po zlomenině nohy (na trojboji v Kdyni) končím s trénováním – družstvo nebylo přihlášeno do soutěže (zůstává pouze družstvo „B“ vojáci z povolání v KS).

K obnovení činnosti družstva „A“ došlo v roce 1989 (revoluční rok), kdy na shromáždění připraveného vedením oddílu u velitele ZVO jsem byl požádán o opětné vedení tréninků „A“ družstva.

V sezóně 1989 – 1990 si volejbalisté VTJ Tábor vítězstvím v okresním přeboru i v kvalifikaci vybojovalo postup do krajského přeboru. Jako nováček této soutěže jsme si kladli za cíl udržet se v soutěži, dokázali jsme však zvítězit a to ve složení: Petr Bařha (kapitán), Milan Lauber, Jozef Buffa, Jindřich Hemrlík, Radim Trmal, Jaroslav Vitoušek, Jaroslav Jančík, Václav Koubek a Libor Petrů. Po skončení sezóny z družstva odešli do civilních oddílů Radim Trmal (České Budějovice) a Libor Petrů (do Počátek) – tedy dva hráči základního kádru. Další hráč – Jozef Buffa – brzy vymění dres VTJ Tábor za dres Chemlonu Humenné. Z kádru 9 hráčů, kteří celou soutěž odehráli, zbylo jen 6 hráčů. V červnu probíhal v Žatci výběr nováčků do volejbalových VTJ. A povedlo

se mi přivezt do Tábora tři hráče: Jiřího Turečka (K. Vary), Michala Moravce (Ústí nad Orlicí) a Vladimíra Blaževa (Praha). Dále do VTJ Tábor přišel Petr Formánek z Písku a Michal Habart z VTJ Žatec, kde hrál i I. národní ligu. Po ukončení studia v Brně se do Tábora vrátil i Milan Lauber (syn), který by v nové vyšší soutěži měl být opět oporou družstva.

Ihned po nástupu všech nových hráčů družstvo zahájilo intenzivní přípravu. Krajské soutěže probíhali na venkovních hřištích. V Táboře bylo vybudováno 7 hřišť – v Tabačce, u Sladovny, u Jordánu, u plovárny, na vojenské plovárně, u Madety a u Sokolovny.

V roce 1992 jsem ukončil aktivně činnost. Trénování družstva převzal P. Bařha. Družstvo se udrželo bohužel už jen pár let a pak zaniklo.“

Nejúspěšnější hráči VTJ Tábor odešli:

České Budějovice – F. Pohl, V. Koubek, R. Trmal, P. Nečas

Praha – J. Bičík, M. Masařík, J. Tureček, Kočík

Brno – V. Šícha, J. Otoupalík

Plzeň – J. Vacek ³²

6. 2 Volejbal Tábor (vzpomínky trenérky Dagmar Bártové)

„Klub byl založen v prosinci 1998 panem Ing. Vladimírem Šípem, jeho manželkou a synem. Do této doby hráli volejbalisté pod hlavičkou VK VTJ Tábor. V tomto roce se účastnili sportovci Volejbalu Tábor těchto soutěží: juniorky a junioři hráli I. ligu staršího dorostu pod vedením Vladimíra Bednáře. Starší a mladší žákyně hrály krajský přebor, trenérkou byla Ing. Dagmar Bártová.

V sezóně 1999/2000 hrály juniorky dorosteneckou ligu, ostatní družstva hrála KP. Kadetky hrály i Český pohár, kde se umístily na 13.místě. Trenérem družstva juniorek byl v té době Vladimír Bednář. Trenérkou družstva kadetek a starších žákyň byla Ing. Dagmar Bártová, mladších žákyň Viera Majerová, Helena Suchanová a přípravky Zdena Čechová s Antonínem Šimkem. Trenérem juniorů byl rovněž Vladimír Bednář a družstvo postoupilo do ligy juniorů.

³² Vzpomínky Zdeňka Laubera, zakladatele VTJ Tábor – oddíl odbíjené

V sezóně 2000/2001 hrálo družstvo juniorek opět ligu, ale bohužel díky reorganizaci soutěže spadlo do krajského přeboru, protože neuspělo v baráži, kde skončilo na 2.nepostupovém místě. Družstvo juniorů se v lize udrželo, ale bohužel kvůli stáří některých hráčů byla liga přenechána Letohradu. Kadetky se v ČP umístily na 14. místě. Od družstva juniorek a juniorů odešel trenér pan Vladimír Bednář.

V sezóně 2001/2002 hrála všechna družstva KP a družstvo kadetek i ČP, kde skončilo na 16.místě. Družstvo juniorek vyhrálo KP a hrálo kvalifikaci o ligu. Bohužel opět neuspělo.

V sezóně 2002/2003 hrála všechna družstva KP a družstvo kadetek ČP, kde se umístilo na 16.místě. Ke družstvu žáků přišel nový trenér Mgr. Igor Svoboda.

V sezóně 2003/2004 hrála všechna družstva KP a družstvo kadetek ČP, kde se umístilo na 15.místě. Krajského přeboru se družstva Volejbalu Tábor účastnila i v dalších sezónách.

V roce 2006 pořádal Volejbalový klub Tábor mistrovství České republiky seniorek na vojenské plovárně. Tento rok obsadil volejbalový klub 2. místo mezi sportovními kolektivy Táberska.

V roce 2007 pořádal volejbalový klub první část přeboru České republiky starších zákyň v hale ZŠ Helsinská. Tohoto turnaje se zúčastnilo 8 družstev, 4 nejlepší družstva postupovala na republikové finále do Tachova. Tábořské družstvo si vybojovala postup na tento turnaj. V silné konkurenci 16 družstev obsadily volejbalistky 7 místo.

V současnosti má Volejbalový klub Tábor tato družstva: přípravka dívek a chlapců, mladší zákyň, starší zákyň, kadetky, juniorky.

Tábořský klub vychoval i nadějně sportovce, kteří reprezentují svůj mateřský klub ve vyšších soutěžích – David Juračka a Petr Michálek hrají extraligu juniorů za VK Jihostroj České Budějovice. Kateřina Tročilová přestoupila do ČSR Španielka Praha, kde hraje extraligu kadetek.

Své zastoupení mají v Táboře i dospělé složky. Ženy hrají krajský přebor pod názvem SVK 41 Tábor a muži pod Sokolem Tábor.

Do dnešní doby v Táboře neexistuje žádné volejbalové centrum a družstva trénují a hrají svá utkání v tělocvičnách základních a středních škol.³³

³³ Vzpomínky Dagmar Bártové, trenérky Volejbalu Tábor

6. 3 TJ Sokol Jistebnice

V roce 1920 byl dokončen sportovní areál za sokolovnou a začíná se rozvíjet činnost oddílu odbíjené. V roce 1965 se hrál okresní přebor a oddíl odbíjené se umístil na 2. místě. 9. 5. 1966 byl sehrán 1. ročník turnaje „Vítězství“ v Jistebnici za účasti 6 družstev. Tento turnaj se stal populárním měřením sil pro volejbalisty z celého jihočeského kraje. Například 9. ročníku v roce 1974 se zúčastnilo 11 družstev. V roce 1986 se konal již 21. ročník turnaje „Vítězství“. Jistebnické odbíjenkářské družstvo hraje velice úspěšně okresní přebor, několikrát bojovalo i ve vyšší, krajské soutěži (poprvé v roce 1968). V soutěži vesnických družstev se Jistebničtí probíjeli až do národního finále (v letech 1972, 1974, 1977 a 1978).

V oddíle se snažili vytvořit podmínky i pro práci s mládeží. V roce 1969 trénovalo družstvo žáků, později pak nepravidelně dorostenci.³⁴

6. 4 TJ Sokol Mladá Vožice

Odbíjená se hrála v Sokole již ze předmnichovské republiky a opět se rozběhla i po roce 1945. Poválečná odbíjená se začala rozvíjet za vedení obětavého Václava Zikudy, který byl duší celé odbíjené.

Kromě turnajů v Mladé Vožici, dojíždějí chlapci na různé turnaje po širokém okolí (do Botovin, Vlašimi, Milička, Sedlčan) a v roce 1952 na krajský turnaj na Křivoklátě za účasti družstev z Kolína, Počerad, Benešova i některých ligových družstev. Řadu úspěchů v tomto sportu získaly i vožické ženy. Z hráčů odbíjené je záhodno připomenout Václava Zikudu, Františka Seidla, Jaroslava Horkého, Karla a Václava Hromadovy, Ladislava Lhotku, Milana Dobiáše, Láďu Kellera, Josefa Šmelce, Jana Štrumpfa, Bojana Semotána, Jindřicha Štibice a Dášu Olšáka. Na turnaje mimo Mladou Vožici je vozil nákladním autem Opel řidič Josef Běhounek, zaměstnaný u autodopravce Josefa Bouši v Mladé Vožici.³⁵

³⁴ Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 112

³⁵ Tamtéž s. 116

6. 5 TJ Spartak MAS Sezimovo Ústí

Od roku 1940 do roku 1947 se hrálo jen turnajově – debly. Od roku 1947 začínají SHDM (sportovní hry dělnické mládeže), s mládežnickými družstvy se tvoří i družstvo dospělých. V roce 1951 postupují muži do krajské soutěže. V této době se hrál volejbal na hřišti za internátem. V roce 1956 přichází do družstva kvalitní hráči, takže v KP se družstvo umístilo na předním místě v kraji. Rovněž družstvo dorostenců soutěžilo v KS a doplňovalo družstvo mužů. V letech 1968 – 70 patřilo družstvo mužů i žen mezi nejlepší v jihočeském kraji. Družstvo dorostenců hrálo v DL. Přechodně hráli i II. NL, ale v roce 1972 sestoupili do KP I. V současné době se umísťují v KP ve středu tabulky. Družstvo žen postupuje v roce 1973 do II. NL, soutěží zde v letech 76 -78, v současné době hraje na předním místě v KP I. V období let 69 – 81 se družstva zúčastňují turnajů v Dřevěnicích, Vyšných Hágách, turnajů VŘSR (velké říjnové socialistické revoluce), Táboře, Veselí a dalších. V roce 1977 družstvo žen zajíždí na 10 denní úspěšný družební zájezd do Itálie.

Areál odbíjené byl vybudován v roce 1967, v letech 68 – 72 je provedena v areálu kanalizace a přípojka elektro. Mrazírenský vagón, sloužící jako šatna, nahradili mobilní buňky s instalovaným sociálním zařízením.³⁶

V současné době hraje družstvo mužů úspěšně v okresním přeboru, soutěž začalo hrát i "B" družstvo. Dobře si vedou i obě družstva žen - "A" družstvo bojuje o přeborníka oblasti – vazba na oddíl ČASPV (Česká asociace Sport pro všechny). Ve spolupráci s oddílem ČASPV je udržován volejbalový areál v Sezimově Ústí II.³⁷

6. 6 TJ Sokol Sudoňovice u Bechyně

Počátky volejbalu v Sudoňovicích u Bechyně spadají zhruba do poloviny 30. let. Tehdy bylo samozřejmostí, že všichni dělali všechno, neexistovala úzká specializace na atletiku nebo cvičení na náradí. Sport stmeloval kolektiv, při jeho provozování se vytvářela pevná pouta kamarádství a byl i ideálním prostředkem k vyplnění volného času. A z tohoto pohledu byl volejbal jedním z nejvhodnějších sportů. V roce 1935 se do Sudoňovic přistěhoval Karel Štefan, který na dlouhá léta ovlivňoval sportovní život

³⁶ Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 143

³⁷ www.tjspartaksu.cz

v celé obci, dosud je členem výboru Sokola Sudoměřic u Bechyně a předsedou oddílu odbíjené. Tento zapálený propagátor gymnastiky byl také velkým fandou volejbalu, proto také prakticky všichni žáci i dorostenci, které vedl, hráli volejbal. Nehrála se sice žádná soutěž, pouze občasná přátelská utkání. Tak se hrálo prakticky celou válku a samozřejmě ještě s větším elánem po ní. Když naše TJ v roce 1974 slavila 50 let od otevření sokolovny, uspořádal i oddíl volejbalu volejbalový turnaj, který se stal oslavou volejbalu, ale především přehlídkou hráčů několika generací, kteří prošli oddílem (sešlo se jich tehdy více než 60). A ti všichni upřímně a s láskou vzpomínali na své volejbalové začátky a především na svého „Štefana“, kterému ti starší neřeknou jinak než „bráška“.

I když Karlovi Štefanovi bylo v roce 1990 79 let, chodil stále pravidelně hrát a byl stále duší sudoměřického volejbalu.

Po celé řadě přátelských utkání a turnajů se v roce 1974 konečně odhodlali přihlásit družstvo do okresního přeboru. Soutěž dohráli a obsadili v konečném pořadí OP pěkné 4. místo z 9. družstev. Také bilance OP v dalších letech je vcelku úspěšná. V roce 1978 dokonce vyhráli a stali se okresními přeborníky. Za dobu aktivní činnosti se zúčastnili prakticky všech turnajů pořádaných v okrese Tábor (Dráčov, Dražice, Bechyně, Tábor, Jistebnice), utkali se se všemi mužstvy okresu.

Účastnili se 3 turnajů s mezinárodní účastí. Oddíl organizuje již tradiční turnaj o putovní pohár poslední sobotu v srpnu (1989 již 15. ročník). V roce 1990 se oddíl potýká s kritickým nedostatkem hráčů, ale všichni věří, že se volejbal bude v Sudoměřicích u Bechyně hrát i nadále.³⁸

V Současné době v Sudoměřicích u Bechyně hraje volejbalové družstvo žen, které se účastní okresních soutěží.

Každoročně se koná na volejbalovém hřišti u sokolovny v Sudoměřicích u Bechyně turnaj o putovní pohár, jako Memoriál Karla Štefana. Poslední proběhl 1. září 2007, byl to již 33. ročník. Karel Štefan, tento propagátor volejbalu na okrese Tábor a zakladatel tradice odbíjené v Sudoměřicích by měl tentokrát radost - z prvenství se letos těšilo mužstvo domácího Sokola.³⁹

³⁸ Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku, Tábor, OV ČSTV 1990, s. 147

³⁹ www.sudomerice.cz

7 Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se pokusila zmapovat historii házené, basketbalu a volejbalu na Tábořsku od jejich počátku až do současnosti, přesněji do roku 2008.

Myslím si, že se mi podařilo nashromáždit dostatečné množství informací pro zachycení historie těchto sportovních odvětví v jednotlivých oblastech Tábořska a podat i přehled o struktuře soutěží ve vymezeném období.

První zmínky o házené v tábořském regionu jsou z roku 1920, kdy ji soběslavští a tábořští sportovci poprvé viděli na VII. všeoborovém sjezdu v Praze. Jednalo se samozřejmě o českou házenou (dnes zvanou národní). K prvnímu utkání na Tábořsku došlo v roce 1922, kdy se utkala družstva Sokol Soběslav a Sokol Tábor. Nelze opomenout ani ostatní kluby, které vznikly o něco později, ale sehrály v historii tohoto sportu na Tábořsku jistě významnou úlohu. Byla to především družstva: DSK Tábor, Spartak MAS Sezimovo Ústí, další družstva ze Soběslavi, Mladé Vožice a Bechyně.

Basketbal na Tábořsku se začíná oproti házené objevovat mnohem později, není znám přesný rok zahájení této kolektivní hry. Protože na tuto hru je třeba výhradně halových prostor, které v tábořském regionu do poloviny minulého století nebyly, nebylo možno s touto hrou seznámit sportující veřejnost. První zmínky o aktivním provozování tohoto sportu jsou datovány po roce 1945. Basketbal se začíná více rozvíjet v 60. letech 20. století pod vedením středoškolského profesora Miroslava Šrámka, který tento sport rozšířil mezi středoškolskou mládeží. Výkonnostní basketbal se hrál zpočátku pouze na úrovni krajských soutěží různých věkových kategorií. Zlom nastává až se vznikem basketbalového klubu BK Tábor, kdy se družstva začínají probojovávat do ligových soutěží.

Ani volejbal nepatří na Tábořsku ke sportovním odvětvím s jasnou minulostí, za začátek lze považovat založení VTJ Tábor v roce 1958. Od této doby se začíná hrát volejbal na úrovni krajských přeborů. Tyto soutěže hrají družstva mužů a žen v tábořském regionu i nadále. Volejbal je z těchto kolektivních sportů v tábořském regionu nejméně zastoupen.

Přestože jsem se snažila o co nejpřesnější zpracování historie uvedených sportů na Tábořsku, zůstává v této problematice řada bílých míst, které je třeba doplnit. Bohužel podle získaných informací byla řada historických materiálů zničena, což značně ztížilo mou bakalářskou práci.

Vzhledem k tomu, že se dosud ucelenými dějinami házené, basketbalu a volejbalu v tábořském regionu nikdo soustavněji nezabýval, věřím, že bude tato práce přínosem pro zájemce o tyto sporty nejen z řad aktivních sportovců, ale i široké veřejnosti.

Referenční seznam použité literatury

Archívní sbírky a fondy:

1. Klubový archiv TJ Spartak MAS Sezimovo Ústí – oddílová kronika
2. Osobní archiv Miroslava Šrámka
3. Osobní archiv Zdeňka Laubera
4. Osobní archiv Zdeňka Šupitara

Tištěné prameny:

1. DSK Tábor, Tábor, TJ Vodní stavby 1981
2. Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku, Tábor, OV ČSTV 1990
3. 50. let házené v Soběslavi, TJ Spartak Soběslav 1972

Literatura:

1. BOSÁK, E. *Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu*. Praha: Olympia, 1969
2. BUREŠ, P. A PLICHTA, J. *Sport a tělesná kultura v čsl. republice a cizině*. Praha: Almanach sportu, 1931
3. HOREJSKOVÁ L., RŮŽIČKA, R. *Vítejte na Táborsku*. Tábor: Město Tábor, 2006
4. KÖSSL, J., ŠTUMBAUER, J., WAIC, M. *Vybrané kapitoly z dějin tělesné kultury*. Praha: Karolinum, 2004
5. STANĚK, R. *Historie házené a národní házené v jižních Čechách*. Diplomová práce. České Budějovice, JČU, 1998
6. VITOUŠ, P.: *Malá encyklopedie sportu*. 1 vyd. Praha: Mladá fronta, 1980
7. ZATLOUKAL, J. *Památník Československé tělesné výchovy a sportu*. Praha: Josef Zatloukal, 1947

Periodika:

1. Táborské listy roč. 5 – 22 (1990 – 2008)
2. Palcát roč. 3 – 11 (1945 – 1969)
3. Jihočeská pravda roč. 1 – 47 (1945 – 1991)

Internetové zdroje:

1. www.trasovnik.cz

2. www.hazenanarodni.webzdarma.cz
3. www.basketnmnm.hyperlink.cz
4. www.vkprostejov.cz
5. www.tjspartaksu.cz
6. www.jcsh.cz
7. www.sudomerice.cz
8. www.jcbf.cz

Seznam zkratek

DSK	Dělnický sportovní klub
MAS	Moravská akciová společnost
ČSTV	Český svaz tělesné výchovy
AŠSK	Asociace školních sportovních klubů
OKÚNZ	Okresní ústav národního zdraví
OBS	Okresní basketbalový svaz
IHF	Mezinárodní federace házené
IAAF	Mezinárodní asociace atletických federací
IAHF	Mezinárodní federace amatérské házené
FIBA	Mezinárodní basketbalová federace
FIVB	Mezinárodní volejbalová federace
ZVVZ	Závody na výrobu vzduchotechnických zařízení
VS	Vodní stavby
VŘSR	Velká říjnová socialistická revoluce
SHDM	Sportovní hry dělnické mládeže
ČASPV	Česká asociace Sport pro všechny
VTJ	Vojenská tělovýchovná jednota

Seznam obrazových příloh

Příloha č. 1 Region Tábořsko

Příloha č. 2 DSK Tábor – oddíl házené

Příloha č. 3 DSK Tábor – oddíl házené

Příloha č. 4 Házenkářská hala Spartaku Sezimovo Ústí

Příloha č. 5 Házenkářská družstva Spartaku Sezimovo Ústí v letech 1961 - 1962

Příloha č. 6 Dorostenci I. a II. družstva Spartaku Sezimovo Ústí v letech 1963 - 1965

Příloha č. 7 Družstvo Spartaku Sezimovo Ústí v roce 1965

Příloha č. 8 Účastník I. ligy házené mužů (Spartak SÚ) – ročník 1965 - 1966

Příloha č. 9 Pozvánka na utkání

Příloha č. 10 Kronika TJ Spartak Sezimovo Ústí

Příloha č. 11 Logo TJ Spartak Sezimovo Ústí

Příloha č. 12 Basketbalové družstvo SEŠ Tábor – vítěz krajského kola v roce 1985

Příloha č. 13 Družstvo OA Tábor – vítěz krajského kola v roce 1990

Příloha č. 14 Družstvo SVVŠ, která pod hlavičkou Lokomotiva Tábor hrálo dorosteneckou ligu

Příloha č. 15 Družstvo gymnázia Tábor – vítěz krajského přeboru v roce 1978

Příloha č. 16 Basketbalové družstvo žen BK Tábor(1994), hrající II. ligu

Příloha č. 17 Zápis z utkání BK Tábor II. liga žen – 26. 11. 1993

Příloha č. 18 Volejbalové družstvo VTJ Tábor r. 1970

Příloha č. 19 Pohár osvobození, získaný družstvem VTJ Tábor v roce 1970

Příloha č. 20 Volejbalisté VTJ Tábor r. 1976

Příloha č. 21 Přestupní lístek Jiřího Turečka z Karlových Varů do VTJ Tábor

Příloha č. 22 Plakát tábořských volejbalových družstev

Příloha č. 23 Logo volejbalového klubu Tábor

Družstvo mužů házené DSK Tábor — odleva: V. Zeman, M. Němec, F. Silhavecký, M. Novák, J. Dolejší, J. Marhula a Dr. J. Mála.

Předseda JŽH A. Čížek předává kapitánovi házené DSK Tábor L. Pytelkovi II cenu a cenu slušnosti při turnaji „Memoriál Rudy Křížka“ hraném v Táboře 14. 10. 1945 za účasti 10 družstev ČSR.

Příloha č. 3 DSK Tábor – oddíl házené

Družstvo házené mužů DSK Tábor.

Panýřová DSK Tábor vyráží na roh při utkání se Slavíí Tábor.

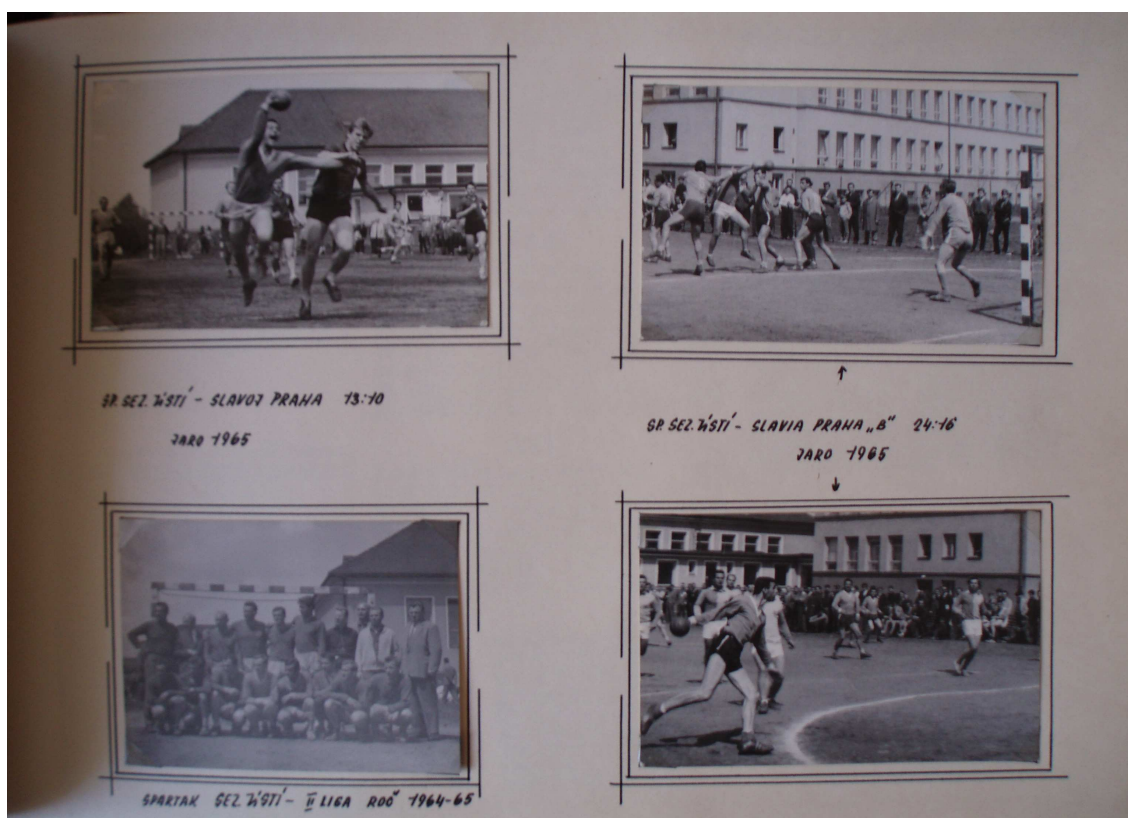
Příloha č. 4 Házénkářská hala Spartaku Sezimovo Ústí

Příloha č. 5 Házénkářská družstva Spartaku Sezimovo Ústí v letech 1961 - 1962

Příloha č. 6 Dorostenci I. a II. družstva Spartaku Sezimovo Ústí v letech 1963 - 1965

Příloha č. 7 Družstvo Spartaku Sezimovo Ústí v roce 1965

Příloha č. 8 Účastník I. ligy házené mužů (Spartak Ú) – ročník 1965 - 1966

Příloha č. 9 Pozvánka na utkání

Příloha č. 10 Kronika TJ Spartak Sezimovo Ústí

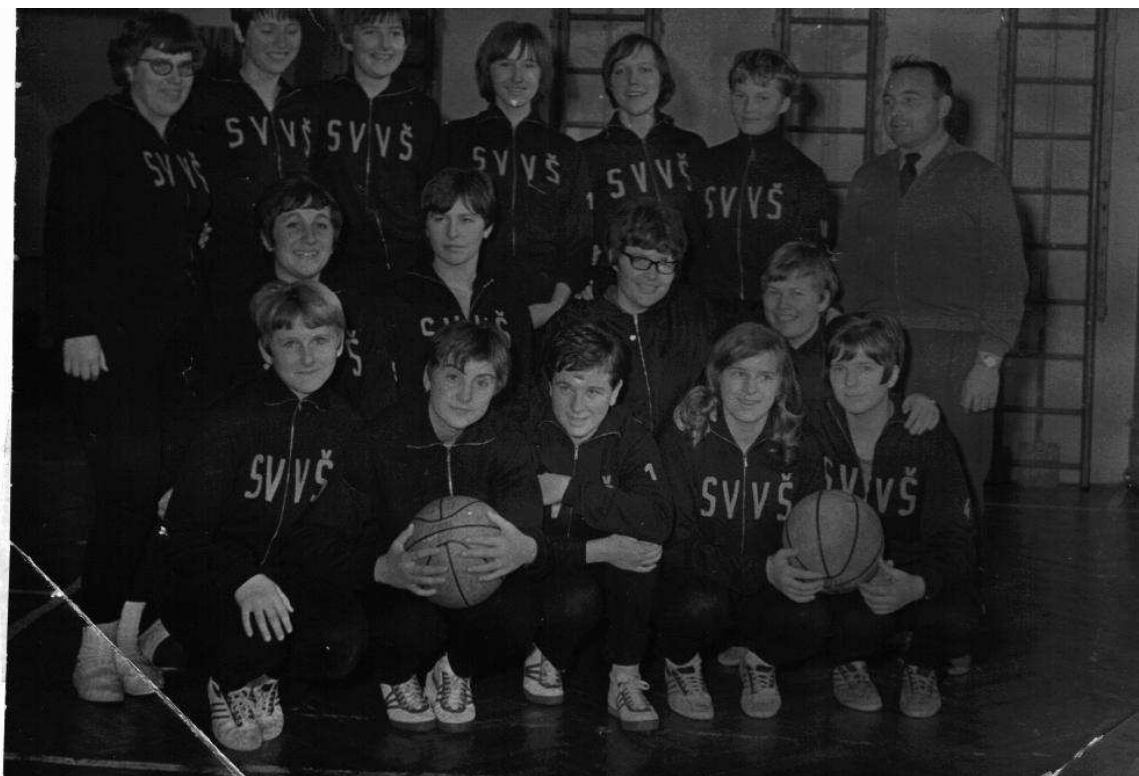
Příloha č. 11 Logo TJ Spartak Sezimovo Ústí

Příloha č. 12 Basketbalové družstvo SEŠ Tábor – vítěz krajského kola v roce 1985

Příloha č. 13 Družstvo OA Tábor – vítěz krajského kola v roce 1990

Příloha č. 14 Družstvo SVVŠ, která pod hlavičkou Lokomotiva Tábor hrálo dorosteneckou ligu

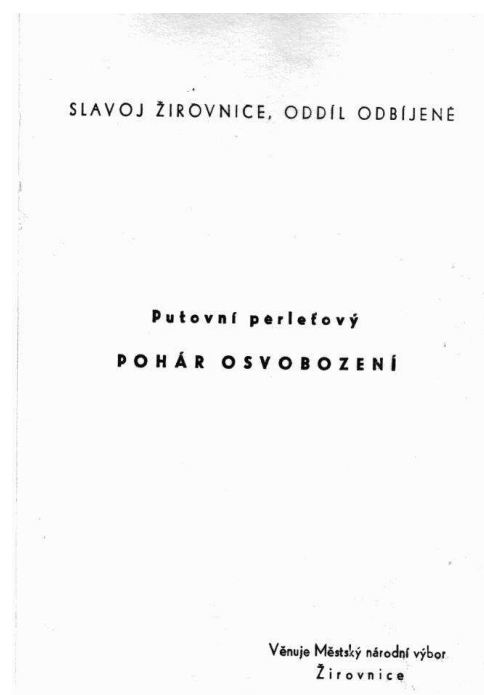
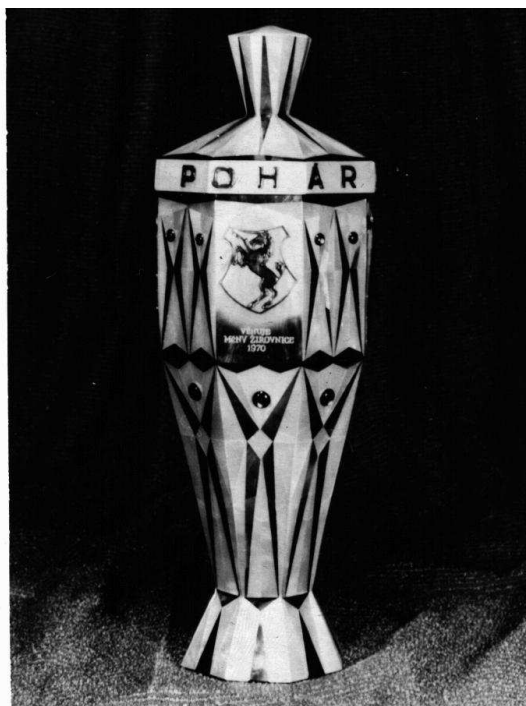
Příloha č. 15 Družstvo gymnázia Tábor – vítěz krajského přeboru v roce 1978

Česká basketbalová federace

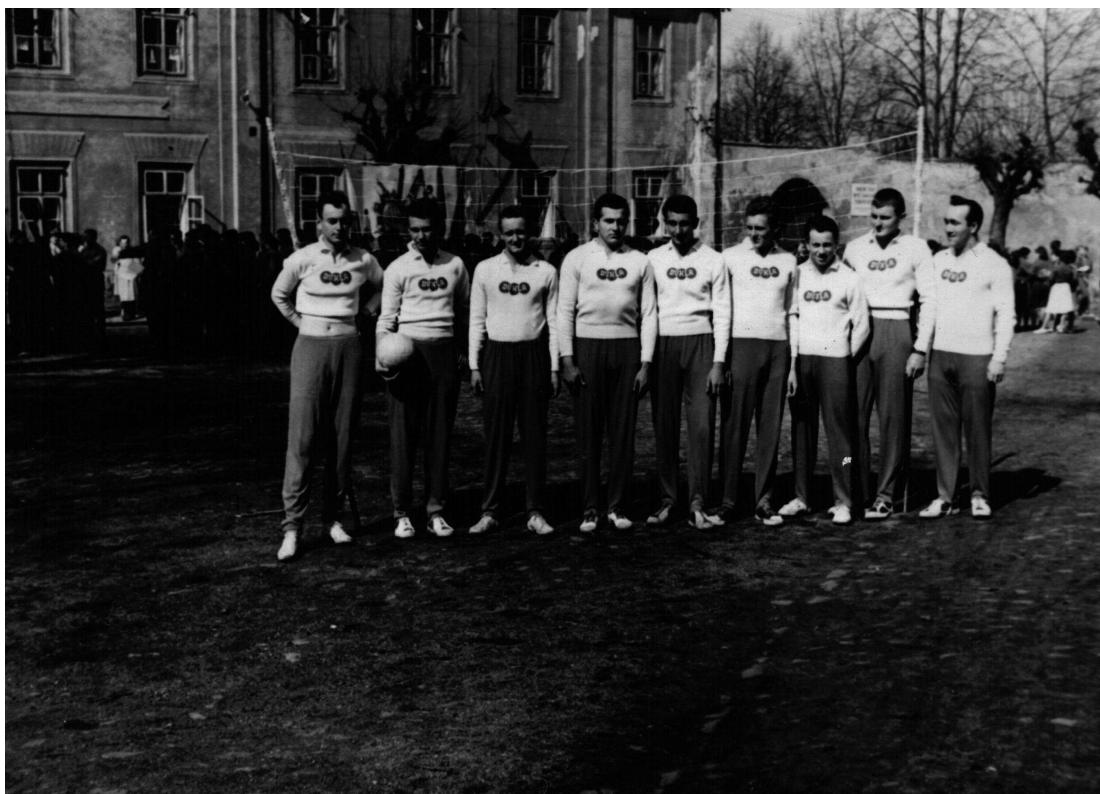
Distributors: ABBOD Distributors 1608 256 01 Sokolov Tel.: 0169/03126 Fax: 0169/04775

Příloha č. 18 Volejbalové družstvo VTJ Tábor r. 1970

Příloha č. 19 Pohár osvobození, získaný družstvem VTJ Tábor v roce 1970

Příloha č. 20 Volejbalisté VTJ Tábor r. 1976

Československý svaz tělesné výchovy
OHLÁŠENÍ PŘESTUPU ve VOLEJBALU

Pro záznamy MK - FS

Písta čitelně perem nebo psacím strojem

HOSTOVÁNÍ

Podepsaný

příjmení a jméno

TUREČEK Jiří

Data narození

23.3.1972

SOKOLOV

Bytem

CHODOV 610

PSČ **35735**

ulice a čp.

Revoluční

evid. číslo ústřední registrace

720323/2234

číslo čl. průkazu ČSTV

HLÁSÍ PŘESTUP

z oddílu TJ

STARÁ ROLE

okres

K. Vary

kraj

ZÁPADOČESKÝ

který hraje

Oblasť přebor I.

(mistr. soutěž)

do oddílu TJ

VTJ TÁBOR

okres

TÁBOR

kraj

JIHOČESKÝ

který hraje

Oblasť přebor I.

(mistr. soutěž)

přestupní listek

byl podepsán dne

7.1.1992

Jiří Tureček

vlastnoruční podpis hráče

Zdůvodnění přestupu:

od 1.7.1991 vykonává
ZUS K. V. TÁBOR

Potvrzení nového odd.

Vojenská tělovýchovná jednotka Tábor

oddíl odbíjené

[Signature]

Vyjádření mateřského oddílu:

12S

razítko a podpis

Odesílatel:

Vojenská tělovýchovná jednotka Tábor
oddíl odbíjené

Příloha č. 21 Přestupní lístek Jiřího Turečka z Karlových Varů do VTJ Tábor

Příloha č. 22 Plakát tábořských volejbalových družstev

Příloha č. 23 Logo volejbalového klubu Tábor

Příloha č. 16 Basketbalové družstvo žen BK Tábor(1994), hrající II. ligu